

Šentjurske NOVI

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1995

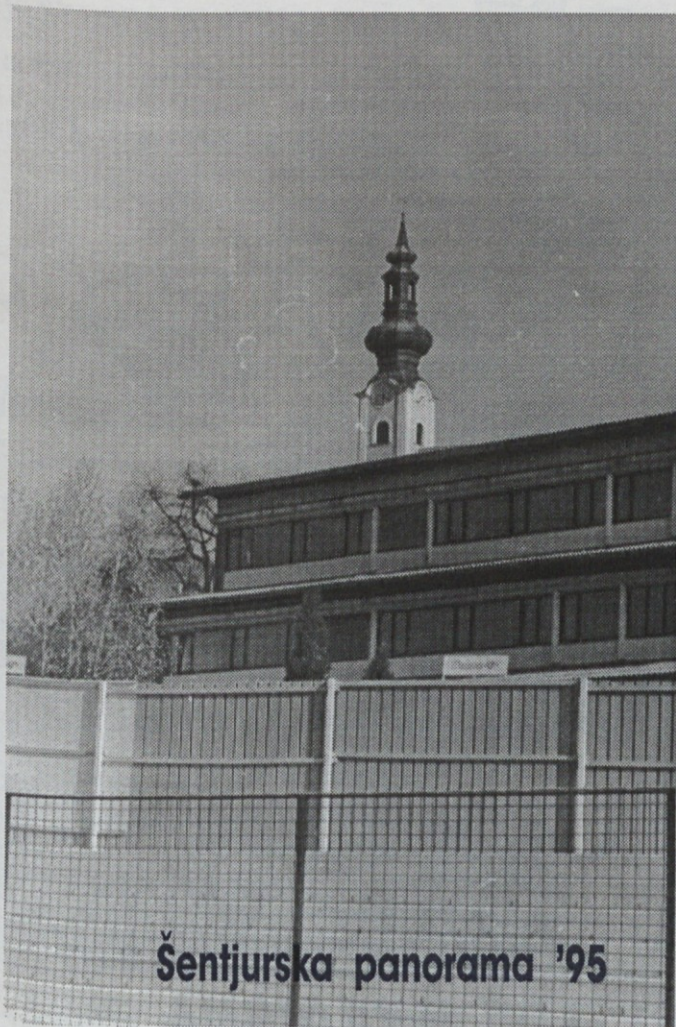
824
Knižn.
D. Kved
Šentjur
63230

352(497.4 Šentjur)
0093030, 31

COBISS

28. november 1995 številka: 31 cena: 150 SIT

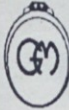
poštnina plačana pri pošti Šentjur

Šentjurska panorama '95

IZ VSEBINE:

- "Šentjurski zid" buri duhove
- steklina v središču Šentjurja
- zakaj je bila voda kalna
- upor na Upravni enoti zaradi plač
- reportaža s poti po Krajini
- Lucijina reportaža
- Šentjur - šahovsko središče Slovenije
- lahko bi bilo res

 **ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**
63230 Šentjur
Kvedrova 6a in
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/741-072, 744-149

➤ prodaja zlatega nakita

➤ predelava starega zlata
(poseben popust)

➤ popravila

➤ prodaja ur - menjava baterijskih vložkov

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
prediranje ušes

POSEBNOSTI

**STROJNA ZEMELJSKA
GRADBENA DELA**

Milan FRECE s.p.

Ul. Franja Vrnčiča 10
63230 Šentjur
Tel.: 063/743-192

**Vinogradniki
pozor!**

- strokovno in kvalitetno rigolanje vinogradov
- urejanje okolice stanovanjskih hiš
- odvodnjavanje travnikov in njiv
- naprava cest in gozdnih vlak
- napeljava vodovodov
- razni izkopi za gradbene jame
- nakladanje gromača in zemlje z dovozom in odvozom

Podjetno in solidno!

**Trgovina
Jošt & Malgaj** **NON-STOP**

Cesta Kozjanskega odreda 43, 63230 Šentjur, mobilni: 0609 633 612, tel./fax: 063 36 807

Odprto:

NON-STOP

Ponedeljek - sobota: od 7^h - 21^h

Nedelja in prazniki: od 7^h - 20^h

MOŽEN NAKUP NA VEČ ČEKOV ALI ZAMIK PLAČILA,

KARTICA ACTIVA!

V decembru boste z vsakim nakupom nad 5.000,00 SIT

udeleženi v nagradnem žrebanju! Več nagrad - 1. nagrada - avtoprevleke!

V MESECU DECEMBRU BOŽIČNO - NOVOLETNI POPUST!

Zdrave Božične praznike in srečno Novo leto!

termix

TEHNIČNA TRGOVINA
Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 741-329

Po ugodnih cenah vam nudimo bogato ponudbo keramičnih ploščic, sanitarne opreme, gradbenega materiala, inštalacij - voda, električna, ogrevanje, barve, lake, akustiko, bela tehnika in gospodinjske potrebščine.

- LTŽ pec. olje, plin SIME 23KW 49.990,00 SIT
- LTŽ pec. olje, plin SIME 34 KW 58.990,00 SIT
- radiatorji KORADO, DELOUGHI, AKLIMAT
- oljni gorilci ECOFLAM od 49.459,00 SIT
- bojlerji kombinirani 80l od 21.990,00 SIT
- pralni stroj 608x 59.990,00 SIT
- apno Zagorje 489,00 SIT
- zamrzovalna omara 380l 62.990,00 SIT
- kompresor 8 B. s priključki 49.399,00 SIT
- hrastov parket R 1.679,00 SIT
- lestenci razni in plafoniere od 989,00 SIT
- novoletni okraski, umetne smreke

POSEBNA UGODNA PONUDBA
moških, ženskih in otroških bund
od 4.199,00 do 5.890,00 SIT

Za obisk se priporočamo vsak dan od 7.30 do 18.00, v soboto pa od 7.30 do 12.00.

SERVISNO PRODAJNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.
SUZUKI 63230 ŠENTJUR pri CELJU, Cesta Kozjanskega odreda 18, tel.: 063/743-389

VSE NA ENEM MESTU

PRODAJA - SERVIS - GARANCIJA - ORIG. REZ. DELI - DODATNA OPREMA - KLEPARSKA IN LIČARSKA OPRAVILA

SAMURAI LU

NAJCENEJŠE TERENSKO VOZILO

- že od 21.500 DEM s 5% PD za obrt in podjetje
- motor 1300 ccm, 52KW
- vbrizg goriva - katalizator

BALENO

evropska uspešnica leta
1,3 GL ECO
že od 18.990 DEM

UGODNOSTI ZA KUPCE VOZIL SUZUKI:

- specialni popust od 60.000 do 100.000 SIT (za terenska vozila)
- brezplačen prvi servis
- 10% popust pri vzdrževanju vozila na vse storitve
- brezplačna vgradnja dodatne opreme (sončne strehe, radio aparati, gume, ALU platišča, kovinske maske, itd...)
- brezplačna vleka poškodovanega ali nevoznega vozila na naš servis
- krediti do 4 let, R+8,8, staro za novo, staro za staro

ANDI AVTO d.o.o.

Uradni prodajalec in serviser za celjsko in koroško regijo

DELOVNI ČAS:
od 7. do 16. ure
sobota od 8. do 12. ure

TRGOVINA

Ipavčeva 3
63230 Šentjur
Tel.: 063/743-089

PESTRA PONUDBA
RAČUNALNIŠKIH DODATKOV:

- miške
- igralne palice
- ekranski filtri
- zvočne kartice
- zvočniki
- čistila za diskete in CD plošče
- box za CD in diskete
- barvni in ročni čitalci

UGODNE CENE!

poslovna darila s tiskom

novoletni okraski

darila + aranžiranje
knjige, pobarvanke
šolske potrebščine

Možen nakup na čeki, kartica Aktiva, odprta dobavnica

OMV SKUPINA
ISTRABENZ

C & C Podjetje za trgovino in marketing d.o.o.

63230 Šentjur, tel.: 063/743-801, 743-803

BENCINSKI SERVIS
TRGOVINA
AVTOPRALNICA
VULKANIZERSTVO
BISTRO

POSEBNA PONUDBA V DECEMBRU

mehanikarske in vulkanizerske
usluge

Vino in človek

November je minil v znamenju svetega Martina in vina. Njima Slovenci iz leta v leto posvečamo več pozornosti in vse bolj ju imamo v čisljih. Častilci vina se organizirajo javno in zasebno tudi na najvišjih državnih in meddržavnih ravneh. Imamo vinske viteške redove, kanonate ter bogve koliko še drugih vinskih združb in bratovščin. Tudi pri nas v Šentjurju gremo s časom v korak. Po gostilnah in gorcah se je veselo martinovale, na Ponikvi so svojemu farnemu patronu posvetili kar večdnevne aktivnosti pod skupnim imenom Martinovih dnevov.

Vino napravi iz dobrega človeka še boljšega, iz veselega bolj veselega, iz žalostnega bolj žalostnega in iz zlobnega še zlobnejšega. Je pradavni zgodovinski sopotnik človeštva in človekov spremljevalec od rojstva do smrti. Je sveta pijača, zdravilo, živi organizem, osebnost, ki se odziva na človekove potrebe in čustva, s katerim se človek lahko takorekoč

pogovarja... - tako in še lepše je na Ponikvi o vinu govoril Drago Medved. Lepo in prav! Prav pa je tudi, da ne pozabimo, da je ena od najopaznejših in nujnih sestavin vina alkohol. Morda sta besedi droga in mamilo zanj prehudi, za našo bivanjsko in pivsko kulturo vsekakor, po končnih učinkih pa zagotovo ne. 75% Slovencev pije alkoholne pijače, okrog 20% je takšnih, ki pijejo prekomerno in lahko celo rečemo, da so od alkohola odvisni. Da, koliko veselja in koliko gorja se rodi in utopi v vinu! Množice uničenih družin, trpinčenih otrok, razpadlih jeter ter mrličev na cesti so zvesti sopotniki alkohola - in vina.

Človek je edina "žival", ki se zaveda svoje končnosti. To zavest že tisočletja skuša zanikati, tudi z v vinom, vedno znova in znova. Mnogokrat uspešno! In ponavlja zdravice svojih najbolj pronicljivih pesniških duš ter dviga kozarce. Tako enostavno pogrejejo telo in dušo.

Franc Kovač

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v petek, 22. decembra
1995**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Mestni trg 5. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Mestni trg 5, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741 286. Izven poslovnega časa pa 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

CVETLIČARNA
Metka (nasproti Zdravstvenega doma)

Ul. Leona Dobrotinška 5,
63230 Šentjur
tel.:063 742-401

Bliža se čas Adventa in Božičnih praznikov.

Za vas smo pripravili adventne venčke in aranžmaje s prazničnim pridihom. Svoje najdražje in poslovne partnerje boste razveselili z lično zavitimi darilci po najnovejših modnih smernicah.

V prijazno okrašenem ambientu pa lahko vsak dan izbirate med 30 vrstami rezanega cvetja in lončnicami ter drobnimi darilci.

Odprto tudi v soboto do 17. ure in v nedeljo od 8. do 11. ure.

Z 9. seje Občinskega sveta

Kot kaže, so se občinski svetniki po enem letu le pričeli umirjati; 9. seja je potekala razmeroma umirjeno in se je končala v rekordnih 6. urah. Čisto brez zapletov pa tudi tokrat ni šlo. Že takoj na začetku je g. Erjavc ugotovil, da Svet še ni sprejel zapisnika s 7. seje, koj zatem pa so svetniki, ne da bi kaj dosti razpravljali o njegovi neustreznosti, zavrnilo še zapisnik z 8. seje Sveta. Kaj to pomeni, ni jasno, očitno pa tega ni vedelo niti vodstvo Sveta, saj je šlo preko zavrnitve brez razprave. Nezaupnica je dala predsednici sveta prof. Osetovi gotovo kaj misliti in si bo vzela čas ter skupno s sekretarjem ustvarila zapisnik, ki bo nekoliko bližji resničnemu dogajanju na Svetu.

Pod točko "Aktualno v občini" smo zvedeli, da bomo dobili letos iz naslova pomoči demografsko ogroženim območjem 20 milijonov SIT za telefonijo ter 10 milijonov za vodovod iz Hrastja; da bo narejen rebalans občinskega proračuna in bo "nekaj" dodatnih sredstev šlo za plače vzgojiteljic, inštalacije plinskih kotlovnice, asfalt mimo železniške postaje ter za obresti za obvoznice in šolske kredite. V državni proračun smo prišli s 180 milijoni SIT za Grdinov dolg za obvoznico, s 119 milijoni za Dom starejših občanov ter s 5 milijoni za nekaj sto metrov asfalta na cesti Prevorje - Lisično. Priprave na volitve v svete KS je Ustavno sodišče zamrznilo in kot vse kaže, bomo šli na volišča šele drugo leto.

Od množice danih pobud, jih bom omenil le nekaj. G. Mastnak je predlagal izobraževanje svetnikov. Opravila naj bi ga T. Jerovšek (lokalna samouprava) in Zupančič (govorništvo). G. Artnak je predlagal izgradnjo prave tržnice ter nadoknado izgube dohodka podjetnikom iz Zg. trga zaradi nekaj mesecev zaprte ceste. G. Zatler in g. Čokl se nista strinjala z visoko in grdo ograjo okrog nogometnega igrišča; g. Oset se je zavzel za ureditev "sramote", ki se razteza od lepe OMV Istra - črpalke do Šentjurja; g. Zdolšek je zahteval, da se uredi funkcioniranje ambulante na Ponikvi, saj odkar razsaja v Šentjurju zasebno zdravstvo, tam ni več niti splošne niti šolske zobne ambulante. G. Frece je predlagal, da se racionalneje uredi signalizacija na križišču pri Prevolniku.

Predlog odloka o delovnem področju in sestavi komisij in odborov Občinskega sveta je bil končno le sprejet in tako se bo po skoraj letu dni Občinski svet na naslednji seji le konstituiral. LDS je sicer skušala povečati število članov v teh delovnih telesih ter Odboru za kmetijstvo primakniti še turistične naloge, a jo je Svet zavrnil.

Osutek odloka o komunalnih taksah je bil pripravljen v znani šentjurski maniri - jezikovno in vsebinsko skrajno zanikrno. Kljub resnim opozorilom se ta nesprejemljivi odnos občinskih uradnikov do jezika in stroke ne bo spremenil, če ga bodo svetniki še naprej dopuščali. Pa ga: osutek odloka je bil sprejet.

Razprava o problematiki šentjurskega športnega parka je pokazala, da si je NK Šentjur, ki sta ga na Svetu zastopala gospoda Štiglic in Romih, pridobil veliko zaupanje svetnikov. Kot kaže, bo NK Šentjur dobil koncesijo ali pa v najem ves športni park. Odločitev bo padla na naslednji seji.

V okviru občinskega proračuna bo ustanovljen kmetijski sklad, ki se mu bo na izrecno željo predsednice Osetove rekle v stilu "staroreka" Sklad za pospeševanje kmetijstva. Namenjen naj bi bil predvsem subvencioniranju obrestne mere za zaokrožitev zemljišč družinskih kmetij. Svetniki so nanj dodatno obesili celo vrsto nalog, od socialnih do tržnih, kar lahko pomeni, da se bo njegova vloga močno razvodenela. Letos naj bi razpolagal najmanj s 5 milijoni SIT, ki jih bo razporejal Odbor za kmetijstvo. V ta sklad naj bi se vrnilo tudi 7 milijonov SIT, ki jih je prejšnja skupščina vložila v HKS.

Razprava se je spet razplamtela ob predlogu gradbenega odbora za izgradnjo Doma starejših občanov. Po mnenju opozicije bi v njem morala biti tudi Milena Jan, a je nazadnje ostala brez te funkcije. Nekoliko presenetljiva za ta čas, ko se Alpos pojavlja kot izvajalec nekaterih večjih občinskih projektov, je bila skorajda soglasna izvolitev generalnega direktorja Alposa Bevca za predsednika Občinskega nadzornega odbora.

Državna uprava bo odslej plačevala občini najemnino za vse prostore, ki jih zaseda v občinski stavbi. Cena bo 16 DEM za m². Ob tej priložnosti so svetniki Mastnak, Zdolšek in Gorečan nekoliko grenkobno razpravljali o državni upravi, ki se takorekoč nekritično razrašča, centralizira in draži. To njeno širjenje je posmeh prejšnjim prizadevanjem za skrčenje občinske uprave. Jo bo morda vsaj najemnina nekoliko klepnila po prstih?

Kako je z odstopom podpredsednika Občinskega sveta, je zanimalo g. Zupanca iz LDS? G. Erjavc je pojasnil, da se s predsednico Osetovo sicer nista "izljubila", da pa sta se v zadovoljstvo obeh uspela sporazumeti in je vse OK.

Kdo bo v svetu hruševske šole zastopal občinske barve? Po predlogu komisije za Volitve in imenovanja, naj bi vanj svoje predstavnike predlagale kar tri največje šentjurske stranke: SKD, LDS in SLS. Oboji socialdemokrati, tisti združeni in oni Janševi, pa naj malo počakajo, da bodo zrasli.

Počasi se tudi razpleta t.i.m. zadeva prekategorizacije kmetijskih zemljišč ob Slivniškem jezeru. Postopek prekategorizacije nekaterih kmetijskih zemljišč v parke in zelenice, s katerim je RTG poskušala obiti veljavno zakonodajo, bo obnovljen na zahtevo Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov RS.

Zveza slovenskih občin ima sedež v Šentjurju

Več kot sto predstavnikov slovenskih občin se je zbralo 7. novembra v Ljubljani ter ustanovilo, kot pravijo sami, nadstrankarsko, neodvisno, nevladno organizacijo, ki naj bi postala enakovreden partner pri vseh vladnih odločitvah, vezanih na urejanje občin. Člani Zveze so lahko župani, podžupani, predsedniki in podpredsedniki občinskih svetov. Predsednik Zveze je župan občine Podčetrtek Marjan Drogenik, generalni sekretar je podžupan občine Črnomelj Vlado Starešinič, prvi sedež Zveze pa je v Šentjurju.

Zveza pričakuje, da bo vodstvo parlamenta vključevalo njene zastopnike v ustrezne odbore in komisije parlamenta, vlada v ustrezne delovne skupine pri Vladni službi za reformo lokalne samouprave, Ministrstvo za finance pa njihovo soglasje pri pripravi državnega proračuna.

Poglavitne točke programa Zveze so razvoj lokalne samouprave, usposabljanje predstavnikov lokalne samouprave, racionalizacija občinskih uprav, enakopraven razvoj vseh regij ter finančna neodvisnost občin.

Čeprav v Zvezi poudarjajo, da je nadstrankarska, opazovalcem ni ušlo, da jo ustanovljajo in sestavljajo krščanskodemokratski ljudje.

F.K.

Volilna konferenca SDSS ni uspela

Šentjurski odbor SDSS je v resni krizi. Konferenca, ki bi morala biti že lansko leto, je bila napovedana za četrtek, 16. novembra. Predsednik Oto Pungartnik jo je prvič sklical letos spomladi, a zaradi slabe udeležbe takrat ni uspela.

Tudi tokrat se je na konferenci zbralo le 7 članov iz vse občine, ki pa so odločno nasprotovali predsedniku Pungartniku, ki jo je hotel formalno speljati do konca kljub katastrofalni udeležbi. V dolgi polemični razpravi so predsedniku očitali slabo vodenje stranke, pomanjkljivo komuniciranje s članstvom, koncentracijo vse strankarske dejavnosti v lastnih rokah, zaverovanost v svoje koristi in podobno. Razšli so se s sklepom, da je potrebno delo v stranki zastaviti drugače ter morda tudi s prisotnostjo uglednega predstavnika državnega vodstva SDSS zagotoviti takšno udeležbo na volilni konferenci, ki bo zagotavljala legitimiteto njenih odločitev ter prodor v šentjursko politično javnost.

S.J.

Zakaj so odložene volitve?

Vsi volilni postopki za volitve v svete KS so ustavljeni.

Ustavno sodišče je na pobudo KS Sežana odločilo, da je potrebno oceniti ustavnost in zakonitost 109. člena Zakona o lokalnih volitvah. Sporno naj bi bilo določilo, da se za izvedbo volitev v KS smiselno uporabljajo določbe zakona, ki veljajo za volitve v občinski svet v občini kot eni volilni enoti. To določilo, ki si ga je mogoče razlagati kot napotek za večinski ali proporcionalni volilni sistem, naj bi tudi ne bilo v skladu z ustavno pravico nekaterih naselij, da imajo pravico imeti svoje neposredne predstavnike v svetih KS. Je tudi v nasprotju z 20. in 21. členom Zakona o lokalnih volitvah, ki določata, da je pri oblikovanju volilnih enot potrebno upoštevati število volilcev, v volilni enoti pa se lahko volijo največ trije člani sveta.

V kratkem naj bi bile Državnemu zboru predlagane dopolnitve 109. člena, potem pa se bodo volilni postopki lahko nadaljevali. Kdaj bo to, nihče ne poskuša niti ugibati.

Ostra kritika iz LDS

IO LDS Šentjur je na svoji novemberski seji ostro kritiziral občinske strokovne službe, ker niso odgovorile na pripombe in zahteve stanovalcev ulice Pod vrbcu v zvezi z izgradnjo doma upokojencev v njihovi soseski. Zlasti se jim zdi nesprejemljiva grožnja župana, da revolt prizadetih lahko ogrozi gradnjo doma. LDS je odločno za izgradnjo, vendar tudi zahteva, da ljudje dobijo jasne in strokovne odgovore. Pravijo, da gre za ignorantski način dela občinskih uradnikov.

Borut Pahor v Šentjurju

Na povabilo šentjurskega odbora Združene liste je bil v soboto, 18. novembra v Šentjurju podpredsednik ZLSD in podpredsednik odbora Državnega zbora za zunanjo politiko g. Borut Pahor. V nadvse zanimivem razgovoru pod naslovom "Slovenija - Evropa", ki se ga je, kljub številnim vabilom, udeležilo le okrog dvajset šentjurskih članov ZL, je pronicljivo analiziral naš zunanje politični položaj ter predstavil tudi svoja gledanja nanj.

Po njegovem mnenju, so slovenska prizadevanja za vstop v Evropsko zvezo obsojena na čakanje, saj je le ta prezaposlena z lastno konsolidacijo in se ji z vključevanjem srednje in vzhodne Evrope prav nič ne mudi. Pahor je odločen zagovornik našega vključevanja v CEFTO in nepopustljivega stališča do italijanskih izsiljevanj glede optantskega premoženja.

Zanimivo je, da je Pahor odklonil priložnostno darilce, lepo aranžirano košarico z buteljko in Lesinimi sadnimi krlji. Kljub nasprotovanju darovalcev, je vztrajal, da smo mu ga prisotni pomagali takoj "uničiti".

F.K.

Bohor olastninjen

Bohor, Žaga in furnirnica, bo menda prvo šentjursko večje družbeno podjetje, ki bo dobilo lastnike. Direktor ing. Komel upa, da bo delniška družba konstituirana v januarju ali februarju naslednje leto.

Družbeni kapital v Bohorju je bil potem, ko so odšteli denacionalizacijske zahtevke Rusa, Borlaka, Brežnika in cerkve, ocenjen na 263 milijonov SIT. 40 % so vzeli skladi, 20 % je šlo za interno razdelitev, 23,5% so odkupili z notranjim odkupom na račun v preteklosti premalo izplačanih plač, nekaj nad 15% družbenega kapitala (41 milijonov SIT) pa so ponudili v javno prodajo. V odkup so ponudili 41 307 delnic z nominalno ceno 1000 SIT in so vse z lahkoto prodali. Med prodajo je bilo vplačanih kar 8 krat več delnic, kot so jih imeli na razpolago. Končna cena delnice je znašala 1 869 SIT.

Na vprašanje, koliko je firmo stalo lastninsko preoblikovanje in kaj bo sedaj drugače, je ing. Komel povedal: "Samo drugim smo plačali vsaj 5 milijonov SIT, doma pa smo v lastninjenje vložili tudi kakšnih 1000 delovnih ur. Marsikaj bo drugače. Večinski lastniki Bohorja bodo zunanji, kako bomo z njimi shajali, pa je sedaj še težko reči."

F.K.

Izjava za javnost

Rekonstrukcija ceste Črnelica - Lesično še vedno ni končana na odseku med Prevorjem in Lesičnim. Omenjena cesta je zelo pomembna za povezavo in razvoj Kozjanskega, zato smo se v vodstvih občinskih odborov LDS iz Šentjurja in Kozjega dogovorili, da skupaj poiščemo rešitev. S pristojnimi v vladi in predstavniki LDS v Državnem zboru smo se uspeli dogovoriti, da bo podprt amandma k proračunu za naslednje leto, ki bo zagotovil denar za dokončanje tega odseka.

S tem želimo tudi obvestiti najširšo javnost, še posebej najvišje državne institucije, da v Sloveniji še vedno obstaja Kozjansko s vsemi svojimi problemi in možnostmi. Po naši oceni sta izvoljena poslanca iz obeh občin doslej vse preveč sramežljivo omenjala te probleme. Odločili smo se, da jih izpostavimo bolj odločno z željo, da tem krajem pomagamo do hitrejšega razvoja.

Predsednika OO LDS Šentjur in Kozje J. Artnak in V. Kolar

Končno poročilo o poplavnih škodah

Urad župana je 24. oktobra poslal ustrezni komisiji Ministrstva za okolje in prostor končno oceno škod, ki jih je povzročila septembrska poplava. Poročilo se glasi:

"Občino Šentjur je v noči od 14. 9. na 15. 9. 1995 prizadelo močno deževje, ki je 15. 9. 1995 povzročilo poplave in sprožili so se zemeljski plazovi. V dolini Voglajne in Slomščice so

Komisije so na osnovi prijav KS naredile in izdelale ocene škod, ki so na posameznih objektih nastale. V prilogi vam posredujemo dokumentacijo, ki je nastala ob ogledih.

- škoda na kmetijskih površinah	10 862 280 SIT
- škoda na infrastrukturi	137 300 000 SIT
Skupaj	148 162 280 SIT

Zaradi orgoženosti stanovanjske hiše smo morali že ukrepati in zagotoviti prevoznost na eni krajevni cesti in pri stanovanjski hiši Vodeb v KS Gorica pri Slivnici.

Prosimo državno komisijo, da naše poročilo pregleda in občini Šentjur dodeli sredstva, da bomo lahko pristopili k sanaciji najzahtevnejših projektov."

Župan občine Šentjur pri Celju

Dom starejših občanov bo gradil Vegrad

Gradbeni odbor - sestavljajo ga dr. Gorazd Voga, Mirko Vrečko, Cvetka Jager, Jurij Malovrh, Brigita Jelenc ter dva predstavnika ministrstva - je zaupal izgradnjo Doma velenjskemu Vegradu.

Predračunska vrednost del znaša 429 milijonov SIT, od tega bo okrog 20% prispevala občina, ostalo pa država. Do konca leta 1996 naj bi bil dom pod streho. Letos je zanj zagotovljenih 50 milijonov iz državnega proračuna ter 20 iz občinskega. V naslednjem letu naj bi državni poročila dal 119 milijonov SIT, občinski proračun pa spet 20 milijonov.

Stopče v vodi

bile poplavljenе tudi stanovanjske hiše. Največjo škodo predstavljajo plazovi, ki so se sprožili ob cestah in ob objektih. Najbolj je ogrožena stanovanjska hiša Vodeb in gospodarsko poslopje, oba objekta sta v KS Gorica pri Slivnici. Poškodovane so bile tudi kmetijske površine, prizadete so bile poljščine. Zaradi visokih voda je bilo poplavljenih 18 objektov, ki se nahajajo v poplavnem območju in so zalita z vodo ob vseh dosedanjih poplavih.

Spor na občini zaradi plač

Pravzaprav gre za spor v Upravni enoti in ne na občini. Ker sem slišal, da akcijo vodi sindikat, sem poskušal zvedeti za kaj gre, pri predsednici sindikata gospe Bebi Mastnakovi. Ni bila prav nič zgovorna, obljubila je le, da bo vse povedala, ko bo zadeva končana.

Iz drugih neuradnih virov sem zvedel, da so se kar vsi zaposleni na Upravni enoti pritožili na odločbe načelnice Stoparjeve, ki jim je odmerila premajhne plače. Tisti z neustrezno izobrazbo pa so celo dobili odločbe o pogojni razporeditvi, kar jih še posebej vznemirja. Sindikat je zadeve dal v roke svojemu pravniku, ker naj bi načelnica s svojimi odločbami kršila kar več pravic zaposlenim v državni upravi. Tako naj bi bilo nezakonito tako zmanjšanje plač zaradi prerazporeditve z občine na Upravno enoto kot tudi pogojno razporejanje na delovna mesta.

Načelnica Stoparjeva je povedala: "Plače na UE so v resnici manjše za 4000 do 22 000 SIT bruto, kar je posledica določil 3. člena Zakona o razmerjih plač v državnih organih

in zahtev ustreznih vladnih služb. Znižanje je delavce razburilo predvsem zato, ker so plače v zgornjem nadstropju, t.j. na občini, ostale nespremenjene. Pogojnih razporeditev sicer res ni v zakonu, toda tak režim je določila vlada za delavce, ki nimajo ustrezne izobrazbe in so se dolžni v določenem času došolati."

Kako je s plačami na občini smo vprašali tajnico občine gospo Jelenčevo. "Na občini plač nismo spreminjali. Decembra lani nam jih je potrdilo Ministrstvo za pravosodje, sprejel pa jih je tudi Občinski svet. Zakaj so plače zmanjševali na Upravni enoti, mi ni znano."

Na dokončno ugotovitev, če so plače na Upravni enoti Šentjur res nezakonito prenizke, ali tiste na občini previsoke, bomo morali še nekoliko počakati. Očitno pa bomo morali počakati tudi na to, da bo sindikat znal in hotel svoje zahteve predstaviti tudi javnosti.

F.K.

Varstveno delovni center je zaživel

Delo v VDC Šentjur teče v zadovoljstvo varovancev in njihovih staršev.

Kot prvi nam je CRI Celje ponudil izdelavo podstavkov, za g. Grdino pakiramo plastične vrečke, za podjetje Gajtisk iz Lesičnega pa vežemo koledarje. Mislimo tudi na lastne izdelke; Bohor nam je podaril bukov les, mizar Šolinc nam ga je delno obdelal, varovanci pa ga oblikujejo v različne podstavke. Tolo nam je posodil šivalni stroj in nam podaril različne odpadke, iz katerih sedaj nastajajo izpod rok naših varovancev lični izdelki. Tudi šola Franja Malgaja nam je na široko odprla svoja vrata. Hrane iz njihove kuhinje kar ne moremo prehvaliti, telovadba v telovadnici na Blagovni pa vsem pomeni še dodaten žarek veselja v že tako prijetnem počutju. Pretekli mesec smo bili povabljeni na Slom, kjer so nam dovolili obrati drevo; obrana jabolka pa so popestrila naše malice.

Hvala tudi Tapetništvu s Ponikve in g. Bučerju iz Celja za materiale, iz katerih naša dekleta izdelujejo lepe blazine.

Po dobrem mesecu dela so varovanci prejeli zasluženo nagrado za svojo pridnost in vztrajnost. Čeprav je skromna, jim veliko pomeni.

Moram reči, da smo vsi v polnem delovnem zagonu in nam vsak dan kar prehitro mine.

Adolf Žvižej

Zasedal otroški parlament

V organizaciji Zveze prijateljev mladine občine Šentjur je v četrtek, 16.11.1995 potekal občinski otroški parlament na temo "DA BI MOGEL REČI: NE HVALA alkoholu, drogam, cigaretam"... V nabito polni dvorani so se zbrali otroci iz vseh osnovnih šol v naši občini in njihovi mentorji. Sodelovali so tudi strokovnjaki, ki delajo na tem področju, med njimi tudi dr. Alenka Kokalj iz Zavoda za zdravstveno varstvo iz Celja. Zasedanje je potekalo v znamenju otrok in zelo razveseljuje dejstvo, da so otroci do dobra seznanjeni s sodobno problematiko mladine in otrok. Kulturni program je pripravila in vzorno izvedla Glasbena šola Šentjur. Prisotni so si potem ogledali še rojstno hišo Skladateljev Ipavcev ter tako uspešno končali parlamentarni dan.

S.J.

Bo Via historica umrla?

V soboto, 18. novembra je bil 3. tradicionalni kulturno - zgodovinski pohod "Via historica", ki pohodnike vodi od Vaškega hrama v Novi vasi, preko zgodovinskega Rifnika in partizanske Resevne do Jurjevega hrama v Hruševcu. Vreme mu letos ni bilo najbolj naklonjeno, saj je ponoči močno deževalo in je marsikateremu hodcu že pred startom upadel pogum, Rifnik in Resevno pa je prav ta dan rahlo pobelil tudi prvi sneg. Na pot se je podalo le okrog 25 predvsem starejših ljudi, nekaj jih je bilo tudi iz drugih krajev. Ob 15. uri naj bi bil v Jurjevem hramu uradni zaključek z zabavo, a s to namero očitno ni bilo nič, saj je bilo ob napovedani uri gostišče zaklenjeno.

Zakaj je bila voda rjava?

V ponedeljek zvečer, 14. novembra me je poklical ogorčeni g. Bernard Šket iz Šentjurja in me opozoril, da iz vodovodnih pip spet teče "gnojnica". Po njegovem mnenju je temu vzrok odprto zaje-manje vode iz Kozarice in pa neodgovornost JKP Šentjur, ki na račun zdravja občanov štedi in namesto, da bi kupilo večje količine neoporečne vode v Celju in Šmarju, pošilja v Šentjur umazano površinsko vodo iz Kozarice. Sam je nekoč dal vzorec te vode v analizo in so mu neuradno potrdili, da so v njej tudi ostanki fekalij.

Naslednje jutro, ko je tudi iz vseh mojih pip veselo tekla "kava", sem skušal zvedeti pri odgovornih na JKP, kaj se dogaja.

Bojan Pivec, vodja vodovoda: Znano je, da vrtina K3 ob Kozarici zlasti po deževju nekoliko kali. Vse kaže, da v vrtino ob večjem deževju v globini nekaj metrov res zateka površinska voda. V vseh primerih kaljenja to vrtino takoj izklopimo iz omrežja. Včeraj pa se je zgodilo nekaj drugega. Zaradi rutinskega pregleda elektroinstalacij so bile črpalke začasno ustavljene. Ob 14. uri, ko je bil pregled končan, je vzdrževalec ugotovil, da je voda na klorirni postaji še brezhibna, ob 17. uri pa je imel ves Šentjur že kalno vodo. Kaže, da je tokrat kaljenje vode povzročil vodni udar po ponovnem

vklopjanju črpalk. Vrtino K3 smo takoj izklopili in pričeli z izpi-ranjem. Lahko se zgodi, da bo voda motna še kakšen dan.

Igor Gorjup, direktor JKP: Vrtina K3 je zlasti po tistih poplavih pred leti zelo problematična. Sanacija z avtomatsko čis-tilno napravo ne pride v upoštevanje, saj bi potem iz te vrtine prišlo komaj kaj vode. Vsa razpoložljiva sredstva smo zato sklenili vložiti v vodovod Hrastje in tako trajneje rešiti nezavidljive težave z oskrbo s pitno vodo. Voda iz te vrtine je sicer kemijsko in bakteriološko praviloma neoporečna, toda ustvarja obilne usedline, ki občasno povzročajo močnejše kaljenje. Ta hip drugih rešitev nimamo, saj že zdaj v Celju jemljemo največje možne količine.

Simona Renčelj - Rus, Higijenski zavod Celje:

Šentjurske težave s pitno vodo so nam dobro poznane; voda je res večkrat oporečna, rekla bi takole pri približno tretjini odvzetih vzorcev. Kalna, kot je bila tokrat, seveda ni užitna niti prekuhana. JKP bi moral skrbeti, da sporno vrtino izklopi preden začne kaliti. V zadnjem primeru kaljenja smo vzeli vzorce vode za analizo nekoliko prepozno, pregledi pa so pokazali ob najvišji dovoljeni količini klora le še nezatno povišano število bakterij. Kemično je bila voda neoporečna.

F.K.

Stekla mačka ugriznila človeka!

Pred časom smo zaradi naslova "Pozor, steklina!" imeli nekaj težavic z veterinarsko inšpektorico, tokrat pa jih zagotovo ne bo. V šentjurski občini je stekline dovolj.

Doslej so jo veterinarji ugotavljali le pri lisicah. Ena izmed okuženih nesrečnic, je na Rozaliji napadla psa na verigi, druga je na železniškem prehodu pri Urbajšu "štela vlake" tako dolgo, da je prišla na muho lovcu Knezu. Laboratorijski pregledi teh dveh ter še treh v prejšnjem tednu najdenih mrtvih lisic so pokazali, da so bile okužene s steklino. Veterinarska inšpektorica Bizjakova je povedala, da je od letošnje pomladi bilo poslanih na pregled 18 lisic, od tega jih je bilo kar 16 pozitivnih.

Toda, pozor! Steklina je iz gozda prodrla v samo središče Šentjurja! Muca pri družini K. se je s tridnevnega potepanja vrnila bolna in zlovoljna. Domača hči Barbara ji je poskušala ponuditi hrano, toda muca jo je iznenada ugriznila. Kmalu nato je muca poginila, laboratorijski pregled pa je pokazal, da je bila stekla. Takoj so stekli vsi potrebni preventivni postopki, Barbara je bila tudi cepljena proti steklini, kar pa še ne pomeni, da je rešena vseh skrbi. Steklina je včasih zelo zahrbtna in neobvladljiva.

Veterinarska inšpekcija poziva vse lastnike psov in živali, da se dosledno držijo odredb kontumaca ter poskrbijo za morebiti še necepljene živali. Posebej še opozarjajo na pazljivo ravnanje z mucami. V svetu je že dolgo znano, kar se je potrdilo tudi tokrat, da so za prenos stekline iz gozda do človeka najbolj nevarne prav mačke. Vsaka žival, zlasti še muca ali pes, ki se nenavadno obnašata sta sumljiva. Potrebno jih je takoj zapreti ter poklicati veterinarja.

F.K.

Bo Tolo Zdolškov?

Pri vračanju nacionalizirane stavbe, v kateri je stari del Tola, se še vedno zapleta. Znano je, da je bila stavba po vojni odvzeta Zdolškovi ter da jo je kasneje Tolo kupil od Kombinata. Na prvostopenjsko odločitev, da je Tolo denacionalizacijski zavezanec, se je Tolo pritožil in izgubil. Zdaj je zadeva pred Vrhovnim sodiščem. Tolo dokazuje, da je stavbo odkupil ter je ni pripravljen odkupiti še enkrat oziroma se sprijazniti z nezanimivimi obveznicami odškodninskega sklada. Cena stavbe naj bi znašala okrog ene četrtine Tolovega družbenega premoženja.

G. Simon Zdolšek je povedal, da zadevo s strani Zdolškovih vodi stric Franc Zdolšek. Dogovori s Tolom so korektni in gredo v smer, da Tolo umakne pritožbo na Vrhovno sodišče, Zdolškovi pa se za prehodno obdobje, odpovejo najemini za stavbo, ki jim je na prvi stopnji že bila dodeljena v last ter tako omogočijo prilagajanje Tola novim razmeram. Sicer pa meni, da so po vrnitvi odprte vse opcije, od prodaje, najema do kapitalskega vložka v Tolo. Govorice, da bo zamenjal službo ter presedlal v Tolo ter tudi tako morda pomagal odmotati lastninski klopčič, je najodločneje zanikal.

F.K.

Bo SLS urejala borčevska grobišča - drugič

G. Škoberne, ustanovitelj in lastnik firme EKOS, registrirane za urejanje parkov in zelenic, je bil kar malo nejevoljen zaradi novice pod gornjim naslovom v prejšnji številki ŠN : "Ne gre za posel, ki bi ga prevzela SLS. Registriral sem to dejavnost, se prijavil na razpis in ponudil najugodnejše pogoje. V tem ne vidim nič slabega. Sicer pa pogodbe ministrstvo še ni potrdilo in je vprašanje, če dela, ki sem jih letos že opravil, ne bodo ostala brez plačila. O denarju za enkrat ne bi nič rekel. Da ne gre za nič posebnega ali celo za privilegij, dokazuje to, da se dogovarjam za opravljanje te dejavnosti tudi v drugih občinah."

V Šentjurju naj bi država namenila za urejanje borčevskih grobišč 500.000 SIT.

Zapleti s "Šentjurskim zidom"

So šentjurski nogometaši, ki so sicer zadnja leta s svojimi uspehi razveseljevali staro in mlado, s svojo ograjo okrog nogometnega igrišča le šli malo predaleč? Ali pa "Šentjurskemu obrambnemu zidu proti Turkom" botruje nestrokovna občinska uprava?

Naj bo eno ali drugo, končni rezultat je precej grob in nesimpatičen poseg v mestno okolje, ki vzbuja množično zgražanje. Še celo tisti nogometni zagnanci, ki razumejo, da je nogometno igrišče potrebne ograditi, niso prepričani, da je 3 metre visoka in nekaj deset metrov dolga ograja ob cesti mimo šole tisto pravo.

Da o krajanih s Pešnice sploh ne govorimo! Že tako jim gredo na živce navijači, ki parkirajo svoje jeklene konjičke, kjer pač najdejo kakšen prostor, zdaj pa še ta ograja!

Lokacijska in gradbena dovoljenja so v pristojnosti države, to je Upravne Enote. Ali je NK Šentjur pridobil ustrezna dovoljenja za svoj gradbeni poseg, sem skušal zvedeti pri g. Brežanu, ki je pristojen za te zadeve. Ni ga bilo v pisarni.

Načelnica gospa Stoparjeva je povedala, da še niso ugotovili, če sta bili lokacijsko in gradbeno dovoljenje res izdani. Sicer pa je Upravna enota le formalni izvajalec teh postopkov. Vse strokovne podlage izdelala občinska

služba za urejanje prostora in varstvo okolja.

Tudi pristojnega urbanističnega in gradbenega inšpektorja ni bilo najti. On ima sedež v Šmarju in v Šentjur prihaja le občasno. Vodja občinske službe za urejanje prostora in varstvo okolja je gospa Ratajeva. Z njo je že v naprej izključena vsaka koristna komunikacija, zato sem jo pri svojem poizvedovanju mirno izpustil. Z ozirom na njene dosedanje posege v šentjurski prostor se ne bi prav nič čudil, če bi bil zid njena pogruntavščina.

V pisarni službe za urejanje prostora in varstvo okolja, so povedali, da so res oni pripravili strokovne podlage za gradbene posege ob igrišču. Če je ograja v skladu z njihovimi načrti, seveda nimajo pojma. Tudi načrtov nimajo več, ker so jih dali ustreznim službam na UE. Mora jih imeti g. Božič.

In res jih je imel. Pri njem ni bilo težko ugotoviti, da je na podlagi strokovnega mnenja občinskih služb Upravna enota dala NK Šentjur soglasje k prijavljenim manjšim gradbenim delom, k izgradnji betonskih stopnic in postavitvi žičnate ograje.

Kako je iz žičnate ograje nastala 3 m visoka pregrada iz pločevine?

Predsednik NK Šentjur g. Romih: "Za ograjo imamo vse potrebne dokumente. Lokacijsko in gradbeno dovoljenje so izdali na podlagi vseh mogočih soglasij na občini. Po predpisih Nogometne zveze Slovenije, ki je NK Šentjur priznala pogojno registracijo igrišča le do 1. oktobra, mora biti ograja visoka 2,20 m. Na zahtevo Evroplakata, ki je ograjo postavil na svoje stroške oziroma v zameno za petletni najem panojev, je ograja nekoliko višja. Narejena je iz plastificirane pločevine in je 3 m visoka. Do sedaj pri nas ni še nihče ugovarjal, da ograja ni v skladu s predpisi. Tisti, ki zbirajo podpise proti ograji, naj raje razmislijo, kaj bi bilo, če bi zaradi neurejenega ograjevanja prišlo do hujše prometne nesreče. Ali pa naj raje zberejo denar za drugačno ograjo!"

Kdo bo torej prevzel greh na svoje rame? In se zanj tudi spokoril, seveda.

F.K.

Naravni spomeniki in znamenitosti v občini Šentjur

Leta 1993 je takratna občinska skupščina porabila kar nekaj sej, da je pripravila in končno 30. junija istega leta tudi sprejela odlok o razglasitvi naravnih spomenikov in znamenitosti v občini Šentjur. V prvem členu je namen odloka prav lepo opisan, zato ga bom kar citiral: "Z namenom, da bi trajno zagotovili ohranitev in posebno družbeno varstvo posameznih botaničnih in dendroloških znamenitosti, ki se odlikujejo z vsebino ali dimenzijami, z lego, redkostjo, ali predstavljajo vzorčne primere, jih razglasimo za naravne spomenike in znamenitosti."

Iz obrazložitve odloka se ne da razbrati, zakaj so v postopku sprejemanja iz posebnega varstva po vrsti izpadle vse naše prave posebnosti, kot so npr. Šentviške

pečine, Glija jama, Svetokriško brezno, Pečine pod Resevno, ribniki na Blagovni in struga Gračnice, in so na koncu ostala v odloku poleg ponkovške velikonočnice le še drevesa. Nepoznavalec bi ob prebiranju tega odloka dobil vtis, da smo sila dolgočasna občina.

Naj bo kakorkoli, zdelo se nam je prav, da šentjurski javnosti predstavimo tiste znamenitosti, ki jih varujejo občinski možje.

Lesjakova bodika

Raste ob Lesjakovi domačiji na Slivnici. Zimzeleno drevo z bodičastim listjem in rdečimi plodovi, obseg debla je okrog 80 cm, višino ocenjujejo na 12 m, ne zbujajo posebne pozornosti. V primerjavi z drugimi bodikami bi celo rekel, da je slabše razraščeno.

Zelo prijazna gospodinja Veronika, ki mi je ob odhodu stisnila v roke tudi 10 čisto rjavih domačih kurjih jajc, je vedela povedati le, da so pred leti prišli neznani gospodje, ki so premerili in poslikali njeno "božje drevce", kot se bodiki reče po domače, domačim naročili, da morajo nanj popaziti in to je bilo vse. Ne, nobenega obvestila ali denarja niso dobili in tudi obiskovalcev, ki bi prišli bodiko občudovat, doslej še ni bilo.

(se nadaljuje)

Lesjakova bodika na Slivnici

BOŽIČNO - NOVOLETNI KONCERT

ŠENTJUR - ŠPORTNA DVORANA HRUŠEVEC
PETEK 22. DECEMBRA OB 18.00 URI

NASTOPAJOČI:

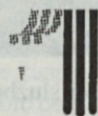
Ansambel Franca Miheliča
Jože Skubic in Slapovi
Igor in Zlati zvoki
Ansambel Vinka Cverleta
Karli Gradišnik
Humorista Strašna Jožeta

Brendi in Korado
Agropop
Ivan Hudnik
Moni
Franc Kompare
Vlado Cverle
Gaad

Koncert bosta vodila Betka Šuhel in Boris Kopitar.

Predprodaja vstopnic TP Resevna blagovnica Šentjur,
diskont RE-DI Šentjur, Market Planina, Market Ponikva,
Market Dramlje, Market Gorica pri Slivnici

Vabljeni !

radio 93,7 MHz
Štajerski val

AGENCIJA ZA TRŽNE KOMUNIKACIJE STUDIO TRG d.o.o.

LINEA

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING

Irena Križnik s.p., Šentjur, Mestni trg 1

063/741-709, 855-692

- vodenje poslovnih knjig
- računalniške storitve
- prodaja pisarniškega materiala
- prodaja in inštaliranje računalniške opreme

PO UGODNI CENI VAM NUDIMO:

- IZPOLNJEVANJE POGODB O ZAPOSLOTIVI
- IZPOLNJEVANJE PRIJAVE ZA POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANJE TER ZDRAVSTVENO VARSTVO OBR. M1/M2

SE PRIPOROČAMO!

RAČUNOVODSKI SERVIS

v upravni zgradbi EMA, Mariborska 86, Celje

Dvostavno knjiženje od blagovnih evidenc
do glavne knjige.

Telefon: 32-112, int. 279 dopoldan.

UGODNE CENE!

alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
 VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
 TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619

**VABIMO VAS NA SILVESTROVANJE
IN NOVOLETNI PLES
V HOTELU ALPOS!**

Bogate nagradne igre!
Bogate nagradne igre!
Bogate nagradne igre!

Zeleni

Te dni, ko minister Šter na nekoliko nenavaden način ugaša Zelene, so mi naenkrat postali prav simpatični. Nanje pa sem mislil že pred meseci, takrat ko je šentjurski Občinski svet kar nekaj zapovrstnih sej premleval tematiko zbiranja in odstranjevanja odpadkov. Kasneje, ko je sprejemal Odlok o varstvu zraka in je z njim pravzaprav opravil zelo na hitro in milo rečeno diletantsko, bi nam pa že zelo prav prišli. Ni jih bilo in kot kaže, jih tudi ne bo. Občinski svet pa bi, kot žejni kapljico vode, potreboval zagnance, ekstremiste, ki bi visokoletično zeleno idejo spustili na šentjursko raven in potem

Ne, niso zeleni! JKP ureja okolico obvoznice

vse skupaj spet dvignili na raven utopije. Ne, ne navijam, da bi namesto nas pobirali smeti, kot so se ponujali pred leti, preden so umrli. Povsem dovolj bi bilo, da bi z znano zeleno zagrizenostjo zbrali nekaj podatkov o naši ekološki ogroženosti, nam povedali, kako tem stvarjem strežejo v sosednjih občinah in po svetu, kako naj

ravnamo mi. Če bi oblast uresničila kak odstotek od njihovih zamisli, pa to bi zagotovo storila, bi bilo že kar nekaj.

Res je, da je tudi prejšnja skupščina živela brez Zelenih, toda v šentjurskem prostoru so Zeleni le migali. Takrat smo zvedeli za Alposov "krematorij", za IV. stopnjo onesnaženosti našega zraka, kadmij v mesu in rastlinah, Cinkarnino sežiganje gudrona, množico naših mrtvih vod in še kaj. Tisti pregovor o psih in karavni sicer še vedno velja, tudi pri varstvu okolja, a vendarle ne popolnoma. Alpos je zgradil okolju prijaznejši "peščeni krematorij" (ki bo verjetno prav kmalu postal novi kamen spotike, ker nameravajo v njem sežigati ostanke barv kar za pol Slovenije), vsak hip bomo kurili s plinom in bogve za koliko odstotkov zmanjšali količine žvepla v zraku, čistilne lagune se že spopadajo z nekaterimi komunalnimi odplakami.

Morda bi kdo celo porekel, da je bilo na varstvu narave storjena-ga toliko, da so Zeleni lahko mirno zaspali spanje pravičnega? Ta bi bila gotovo prehuda. Res pa je, da so se ljudje nasitili večnega okoljevarstvenega stokanja, da neprijetne vesti raje odpravijo, kot da bi se z njimi spopadli, in še bolj res je, da v sedanji občinski politiki ni nikogar, za katerega bi lahko rekli da ga odlikuje poseben občutek za okolje. Ker nihče ne meri in ne tarna nad tem, kar občani vdihavamo, pijemo in jemo, smo se počasi navadili misliti, da je vse OK. Naše vode pa so kljub temu še vedno mrtve, Slivniško jezero je celo še vsak dan bolj "mrtvo", avtomobili nas še obilneje osrečujejo s svinčenimi in ogljikovodikovimi izpuhi, zemlja, rastline in živila niso nič manj "nabasani" s kadmijem in svincem.

Ne vem, ali občinski uradniki sploh zbirajo tozadevne podatke? Kot kaže, jih ne. Sicer so pa svetniki tako zatopljeni v dirko za občinsko oblast in razpravljanje npr. o verouku v hruševski šoli, da jim degradacija življenskega okolja niti ne bi prišla do živnega. Gre pa v resnici za zelo pomembno in zapleteno strokovno, ekonomsko in etično problematiko, ki bi ji bila kos le organizirana zelena miselnost. Zelenih pa ni!

F.K.

TRGOHLAD, d.o.o.

Leona Dobrotinška 21, Šentjur

1. predelave inštalacij ogrevanja na plin, od projekta do zagona
2. izvedbe sistemov centralnega ogrevanja
3. dobava in vgradnja več vrst plinskih peči (talnih litoželeznih in stenskih) in gorilcev.

VAILLANT, JUNKERS, OCEANS, BERETTA-KALARD, BONGIOANNI, FBR

NUDIMO VAM MOŽNOSTI KREDITNEGA ODPLAČEVANJA

ZA VSE INFORMACIJE NAS POLKIČETE NA TELEFON 743-235; 743-615

TRGOVINA ROSANA

Metka Zidar s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur, tel.063/743-472

Bliža se čas velikih Miklavževih nakupov! "Kam po darila?" se sprašuje sveti Miklavž. V trgovino ROSANA vendar, kjer mu bomo ponudili lepo izbiro igrač, trenerk in drugih oblačil za hladne zimske dni

Igrače za velike in male

otroške bunde	od 3.675,00 SIT dalje
ženske bunde	od 5.500,00 SIT dalje
moške bunde	od 6.000,00 SIT dalje
trenerke otroške	od 1.200,00 SIT
trenerke odrasle	od 1.856,00 SIT

SPODNJE PERILO PO NAJUGODNEJŠIH CENAH!

Možnost plačila na več čekov, odlog plačila na izplačilo OD, sprejemamo kartice Aktiva!

Trgovina ROSANA - v centru Šentjurja - nasproti Alposa

DELOVNI ČAS:
vsak dan:
od 8.00 do 18.00
sobota:
od 8.00 do 12.00

Zahvaljujemo se vam za zaupanje in se priporočamo!

Pekarna Jager

"Jagrov kruh" seveda ni posebna vrsta kruha, ki bi bil posvečen zeleni bratovščini, temveč je znan izdelek Pekarne Jager Friderik iz Hruševca.

"Priznati moram, da naš "Jagrov kruh" ni tako renomiran, kot je npr. "Geršakov kruh" iz Celja. Tam ga pač pečejo že četrto generacijo, mi Jagri pa smo šele pri prvi. Toda kar še ni, še morda bo; v pekarni je že kar krepko zavihal rokave tudi moj 18 letni sin Beni, diplomant Srednje živilske šole v Mariboru, tako da lahko rečem, da bo pekovska spretnost zaenkrat še ostala v družini", je uvodoma povedal g. Jager.

Jager Friderik - Fric je pravi Šentjurčan. Pred desetletji je bila njegova rodbina druga najštevilnejša v Šentjurju, danes pa je njegov sin Beni takorekoč zadnji družinski poganjek. Na Kamenem skorajda ni hiše, kjer bi ne živeli sorodniki Jagrov, toda pravih Jagrov ni več toliko. Svojo življenjsko pot je pričel pred več kot 50 leti. Za peka se je izučil v Štorah, nato je dolga leta delal v Merxu, leta 1983 pa se je odločil za samostojnost. V Lučah sta z ženo Marjano vzela v najem pekarno, delala takorekoč noč in dan in uspela.

"Včasih tudi ves teden nisem spal več kot 15 ur. Bila sva sama z ženo, ponoči sva pekla, čez dan razvažala in prodajala. S svojim kruhom sva pokrivala skoraj vso Zgornjesavinjsko dolino. Čeprav je na račun Savinjanov slišati mnogo vicev, moram reči, da so naju lepo in zelo hitro sprejeli za svoja," se je spominjal Fric.

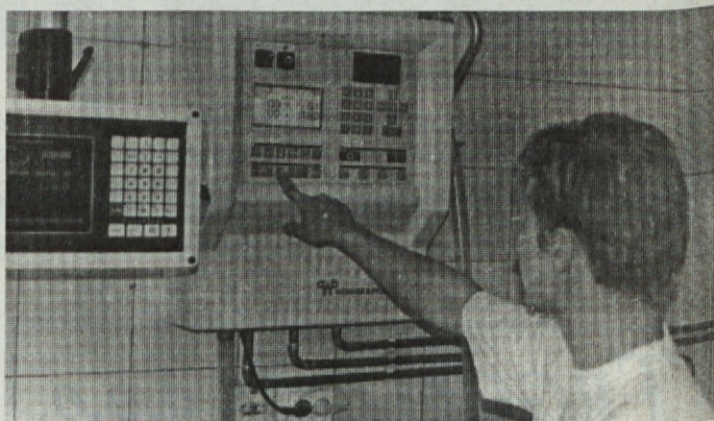
Leta 1987 se je pokazala priložnost v Šentjurju. Kupili so Lahovo betonarno v Hruševcu, postavili vanjo iz Švice pripeljana rabljeno pekovsko mehanizacijo in pričeli z delom. V naslednjih letih so sicer morali večino strojev zamenjati, za začetek pa je le bilo.

"Raje ne bom nič rekel, koliko smo vložili v našo dejavnost. Vložili smo vse, ves zaslužek in vse svoje moči. V pekarno smo vlagali kar naprej, nase pa smo pozabili. To pravzaprav počenjamo še danes. Poglejte, nimamo hiše, živimo tako bolj po cigansko, pekarna je še vedno brez fasade in še brez marsičesa drugega tudi, imamo pa najsodobnejše stroje, kakršnih še ni v Sloveniji, in dajemo delo 16 zaposlenim. Letos smo se še nekoliko zainvestirali, kar nam bo krepko zmotilo naše načrte za dogradnjo stanovanjskega nadstropja nad pekarno."

Beni je trenutno pripravnik v očetovi pekarni in je, kot kaže, glavni specialist za Werner - Pfleiderjevo računalniško vodeno linijo za pripravo testa. Z veččo roko je pritiskal na različne gumbе in razlagal, kako reagirajo stroji. Na tastaturi je izbral recepturo, dal osnovne podatke o željeni količini kruha, vse ostalo je napravil računalnik. Iz dveh silosov s kapaciteto po 6 ton je vzel zahtevano količino moke, jo presejal, odmeril ustrezno temperirano količino vode ter

odtehtal predpisane dodatke." **Tu je človeški faktor izključen. Na vse misli stroj. Da bi ščurek prišel v kruh? Ne, to ni mogoče. To bi se lahko zgodilo izključno le namerno."**

Nadaljnega tehnološkega poteka ne bom skušal popisovati, ker se mi je zdel nekoliko prezapleten, da bi si ga zapomnil. Naj povem le, da sta v pekarni dve sodobni peči, ena parna, druga konvekcijska, da imajo poleg obvezne vzhajalne komore tudi šok komoro, kjer lahko skoraj v trenutku z zelo nizkimi temperaturami ustavijo postopke vzhajanja testa, hladilnico za globoko zmrznjene izdelke, malo skladišče za kruh in pecivo ter seveda tudi prodajalno. Postopek od moke do pečenja kruha traja okrog 3 ure. Kapaciteta pekarne je 380 kg kruha na uro, njihova trenutna dnevna proizvodnja je okrog 1700 kg kruha ter 2000 kosov različnega pekovskega peciva. Delajo v eni izmeni. Delavec ob mešalcu prične delati ob 21. uri, nadaljna dva delavca prideta na delo uro kasneje, ob 23. uri sta na delovnem mestu še dva oblikovalca hlebov in štruc. Ob polnoči so prve štruce pečene. Po polnoči lahko pri Jagru vedno dobite topel kruh in žemlje! Ob zori gredo peki domov,

Vse napravi računalnik

nastopijo pa trgovci in prevaževalci. Nočno delo noč za nočjo, teden za tednom. Kako to zmorejo?

"Človek se vsega navadi. Naš sedanji preddelavec Stevo Podgorski, Slavonec iz Prebolda, dela tako že 32. leto. Dodatek na nočno delo znaša 35%. Njegov mesečni zaslužek je 115 000 SIT. Ni mnogo, a je skoraj enkrat več, kot znaša moja plača", je malo za šalo in malo zares vskočila zgovorna in simpatična gospa Jagrova, ki jo je sin Beni mimogrede izdal, da jo je nemogoče najti z zaprtimi usti. Ona poleg tega, da prodaja v kiosku na Avtobusni postaji v Celju, vodi administracijo in pa seveda tudi gospodinjstvo. Kje imajo pisarne, me je zanimalo? "Tole so vsi naši pisarniški prostori", mi je pokazala točno 1 m2 veliko površino z mizo, telefonom in računalnikom. Res ne bi mogel trditi, da so pri Jagrovih preveč birokratsko razkošni.

Kako gredo posli?

"Ne bi se mogli preveč pohvaliti", je prevzel besedo g. Fric, ki je očitno osrednja osebnost v pekarni. "Imamo okrog 40 odjemalcev, od tega jih je kar dve tretjini izven Šentjurja. Z nekaterimi je užitek delati, drugi so problematični. Mnogokrat je zelo težko priti do svojega denarja. Zelo smo zadovoljni npr. s trgovinami Selič - Vihar, Salobir iz Dobja, tudi z Lipinimi poslovalnicami. Njim dovažamo kruh tudi večkrat dnevno in bi lahko rekel, da so vedno preskrbljeni s toplim kruhom. Ne moremo pa prav prodreti v osrednjo šentjursko trgovsko hišo Blagovnico Resevno. Tam še vedno največ velja kruh iz Rogaške, Vitanja..., pa čeprav, ga le ti dovažajo le enkrat dnevno in dejansko kupci v Resevni ves dan kupujejo takorekoč star kruh. Ne, ne gre zato, da bi bili mi dražji. Celo nasprotno, trdno sem prepričan, da smo tako po kvaliteti kot rabatih konkurenčni. Težko rečem, ali gre res samo za utrjene navade, ali pa so posredi tudi bolj otipljivi vzroki. Mi bi sveda želeli čim več prodati v Šentjurju, zaradi prevozov, plačevanja, večkratne dostave, predvsem pa zaradi naše tehnologije peke mehkih kruhov, ki jih je potrebno dostavljati večkrat na dan. Moram reči, da v Šentjurju v poslih ni nikakršnega lokalpatriotizma.

V prodajalni, kjer kraljuje gospa Marjana, dobite topel kruh že od polnoči naprej

Morda bi lahko celo rekel, da smo domačini manj vredni od tujcev. Poglejte šole! Če potrebujejo kakšen tolar, malico za izlet in podobno, nas vedno najdejo, kruh pa vztrajno kupujejo v Rogaški. Za njih smo pripravili posebno degustacijo, ponudili smo jim tudi izdelke po naročilu, zelo ugodne rabate, o naši ponudbi so govorili v presežnikih, le dve ali tri šole pa so v resnici prešle k nam. No, takšno je pač življenje in takšni so posli! Seveda sem si kriv sam, ker sem položaj slabo ocenil in preveč vložil v opremo in prevozna sredstva."

Kako bi ocenili šentjursko kulturo kruha, če lahko tako rečem?

Šentjurska poraba kruha je resnično nekoliko samosvoja. V nasprotju z drugimi kraji gredo pri nas v denar

predvsem osnovne vrste kruha, od tega je kar 70% belega. Kvalitetnih polnozrnatih kruhov ne pojemo prav mnogo. Poglejte, mi lahko spečemo okrog 30 vrst kruha, v resnici

Dve pekovski generaciji Jagrov

pa smo ostali na sedmih vrstah, ker pač ne grejo. Se pa stvari spreminjajo. Tale "16 polno zrnati francoski kruh" smo pripravili posebej za šentjurski vrtec, ker želijo z njim seznaniti svoje varovančke. Je skoraj enkrat cenejši od enakega kruha v Intersparu."

Gospa Jagrova je predme postavila to 16 zrnato čudo in ko sem ga načel, skorajda nisem mogel nehati. Res je bil prav okusen. In kaj še ustvarjate v vaši pekarni, katere so vaše posebnosti?

"S kakšnimi znamenitimi posebnostmi se ne moremo pohvaliti. Morda pa kot naše specialitete le lahko imenujem npr. štručko Hobotnica Cici, sojine hlebčke s sirom in zelo pripravne mini Beny - pice, ki jih pripravljamo po naročilu za večje kupce. Bolj kot na specialitete se usmerjamo na ustrezno kakovostno raven vedno svežega kruha in pekovskega peciva od žemeljc, prest, potic, domačega trdega peciva do mlincev in drobtin; še bolj pa na ažurno in trenutnim potrebam naših odjemalcev prilagojeno dobavo takorekoč ob vsakem času. Če je treba, v peč porinemo tudi odojka ali slastno svinjsko kračo."

Po obisku pri Jagrovih se mi je vtisnilo v zavest spoznanje, da pekovski kruh, kot se v prisposodbi reče, le ni prehudo sladek, čeprav pove verz, ki visi na steni Jagrove prodajalne, da sta navihana neposrednost in lahkotnost doma tudi pri ustvarjanju kruha. Takole pravi:

Štruce, žemlje, preste
pri meni se dobi,
čim več mi jih pojedete,
tem bolj me veseli!

Aci Urbajs - šentjurski vinar št. 1

Nedelja, 5. novembra je bil sicer lep, toda pravi hladni, zimski dan, za navadne smrtnike bolj primeren za vse kaj drugega kot za trgatev. Za vinogradnika Acija Urbajsa z Rifnika pa je bil to dan letošnje vinogradniške žetve. V njegovem vinogradu, kjer so mu prijatelji pomagali trgati, je bilo prav veselo in živahno. Novemberska trgatev je vsekakor nenavaden dogodek, ki ga je Aci takole komentiral:

Ne, nič posebnega ni. Pozna trgatev je v šentjurskem vinogradniškem okolišu res še nekaj posebnega, med vinarji pa je poznana, zlasti še po tem, da daje vrhunska vina. Načrtoval sem, da bomo trgali še 14 dni kasneje, toda letošnji oktober je bil zelo suh in lep, sladkorna stopnja v chardonnayu je narasla na 24 in nisem imel več kaj čakati.

Ali bi hotel v nekaj stavkih bralcem Šentjurskih novic povedati, kaj je bistvo tvoje vinarske filozofije, če je izraz sploh pravi, in seveda tudi, kaj ti konkretno prinaša?

Pozna trgatev zaradi bistveno manjšega pridelka ni prav nič bolj donosna od običajne, daje mi pa nekaj več, tisto česar sam denar ne

more dati. Moje vinogradništvo, čeprav ne zanikam, da se z njim tudi

preživljam, mi je predvsem način življenja in vir zadovoljstva. Užitek mi je, če lahko s svojimi močmi in v harmoniji z naravo seveda, napravim vrhunski izdelek, ki je v zadovoljstvo mojim odjemalcem in meni v ponos. In takšna vrhunska vina Rifnik lahko

da. Na površini 0,5 ha imam okrog 2700 trsov, na vsakem trsu pa naj bi zrasla ena buteljka. O tolarjih ne bi govoril, ker je v to malo površino vložena toliko ročnega dela, da je tudi tisti denar, ki ga iztržim, trdo zaslužen.

Srebrna medalja z ljubljanskega sejma, vrsta najvišjih ocen v konkurenci šentjurskih vin, prodana proizvodnja itd. pričajo, da s trto in vini znaš ravnati. Se poslužuješ pri tem tudi postopkov, ki jih drugi šentjurski vinogradniki še ne poznajo?

"Ne vem, kako delajo drugi. Sam se navdušujem za ekološko vinogradništvo. Izvajam okolju prijaznejše listno gnojenje, v moji kleti še ni bil porabljen niti kilogram sladkorja, uporabljam najkvalitetnejše selekcionirane kvasovke, žveplo v določeni meri zamenjujem s šok hlajenjem (hladilno napravo mi je napravil Trgohlad) in podobno. Še najpomembnejše pa je, da se skušam čim bolj prilagoditi naravi in delati v sozvočju z njo."

F.K.

Lisica je res veliko tvegala

V Hruševcu, med železniško progo in cesto, ima svoj dom Slavko, dolgoletni zaslužni predsednik Lovske družine. Ni treba posebej povdarjati, da je promet na železnici in cesti zelo gost in glasen, saj je od Slavkove hiše do železnice komaj 50 metrov, do ceste pa morda kak meter več.

To, da je Slavko lovec, da ima v urejenem tekališču lepega mladega kratkodlakega ptičarja, pa ves tisti prometni dirindaj, vse to ni motilo lisice, da ne bi na dnu zajčjega hlevčka polegla svoj skot. Pri hiši ni bilo opaziti nič sumljivega, ptičar je sicer od časa do časa zalajal, kokoši pa so imele mir. Le sosedi so se pritoževali, da jim zginevajo kure, vedelo pa se ni, ali jim jih odnašajo dvo ali štirinožni tatovi.

Konec maja pa se je lisica spozabila tudi nad domačimi kokošmi, kar je seveda ujezilo Slavka in je začel s puško "dežurati" okrog hiše. Ko je nekega dne lisica že odnašala kokoš, jo je Slavko s strelom tako preplašil, da je spustila plen

in jo ucvrla v gozd nad Anderburgom. Zadeva se je v naslednjih dneh spet ponovila, vendar je lisica vsakokrat odnesla cel kožuh.

Čez nekaj dni je Marjan, tudi lovec, obiskal Slavka in mu povedal, da je na cesti našel povoženo lisico, ki je imela nabrekle seske. Prav takrat pa se je pod hlevčkom zaslišalo cviljenje. Lovca sta šla za glasom in po napornem odmetavanju sena in dvigovanju desk našla eno samo sestradano lisičko.

Po vsej verjetnosti je lisica polegla skot pod Slavkovim hlevčkom in je po tistem prvem opozorilnem strelu začela prenašati mladiče v Frlečevo seneno šupo tik ob cesti. Preden pa je odnesla zadnjega mladiča, jo je na cesti doletela smrt. ker so bili mladiči še preveč nebogljeni, so poginili v Frlečevi šupi, kot so kasneje ugotovili lovci.

(Iz knjige Ernesta Rečnika "Moje lovske prigode")

3. "Martinovi dnevi" na Ponikvi

Ponkovški "Martinovi dnevi" so se zgodili letos tretjič po vrsti. Pravzaprav se niso zgodili, temveč so jih ustvarile prizadevne članice Turistično olepševalnega društva s Ponikve. Osrednji organizacijski osebnosti letošnje prireditve sta bili podpredsednica Marija Vrečko ter Slava Kovačič, za njima pa je seveda stala še cela vrsta prizadevnih ponkovških žena in deklet. Če bi na razstavnem prostoru ne viseli gobelini Vlada Trebovca iz Boletine in bi na spisku vinogradnikov, ki so dali svoje letošnje pridelke na poskušnjo, ne bili sami vinogradniki moškega spola, bi celo rekli, da so vse napravile ženske.

Slovesna otvoritev s priložnostnim kulturnim programom je bila v petek, 10. novembra. Pela sta dva (spet!) ženska pevski zbor, recitali so pesmi Rudija Šaleja, Slava Kovačičeva pa je polno dvorano prisotnih seznanila z letošnjo bero razstavljenih ponkovške ustvarjalnosti.

Takoj levo ob vhodu v dvorano je precejšnje zanimanje predvsem domačinov zbudila razstava starih ponkovških fotografij. Mnogo jih je bilo posvečenih predvsem "Dramatičnemu krožku". Leta 1932 je bilo v njem včlanjenih kar 38 domačink in domačinov. Poleg tega so na Ponikvi imeli še 15 tamburašev ter 6 članov zabavnega orkestra. Tudi fotografije z znanimi Ponkolani (Nežika Žličar, Vinko Jagodič...) iz povojnega časa so kazale, da je na Ponikvi še vedno doma kultura. Na ogled so bile postavljene tudi pletenine Marije Zatler, kvačkani izdelki Goleževe mame, slikarije na steklu Mojce Sitar, prti Fanike Lubej, cvetlični aranžmaji Dragice Sitar in rišeljeji izpod spretnih

rok gospa Oračeve in Pisančeve. Z žrmljami, ki si jih je lansko leto napravil Jože Pevec iz Slatine (ker so pač žganci iz moke izpod žrmlj pač nenadkriljivo dobri) so se obiskovalci lahko tudi sami poigrali. V sredini dvorane so razstavljali domače pecivo, ki pa je bilo skrbno pokrito s celofanom in ga ni bilo mogoče praktično poskusiti in oceniti. Naj omenim še razstavo slik Rudija Šaleja, prodajo različnih vrst domačih spominkov, prtičkov, slikarij Zinke Masten ter poskušnjo ponkovških vin iz z "Martinovimi dnevi" označenih kozarcev.

Kako je z denarjem, me je zanimalo?

"Nekaj malega zaslužimo s prodajo spominkov in kozarcev za poskušnjo vin. Toliko, da pokrijemo stroške. Vse ostalo delamo zaradi ljubega veselja. Sponzorjev nimamo. Še KS ne vem, če bo kaj primaknila. Seveda smo zadovoljne, ko vidimo, da ljudje radi prihajajo. Drugo leto bomo prireditev zastavili morda nekoliko bolj usmerjeno," je povedala gospa Vrečko.

Ko sem stopil na ulico, me je presenetil nedeljski živžav. Pred slovesno okrašeno cerkvijo se je zbrala precejšnja množica, ki je čakala na deseto mašo, mnogi so prišli tudi iz Dramelj in Šentjurja. Da, seveda, Martinova nedelja je in Martin je ponkovški zavetnik. Kakšnih šest kramarjev je ponujalo svoje bolj ali manj običajne kramarske artikle. Nič domačega, nič Martinovega nisem opazil. Na Ponikvi še Martinovanja niso imeli!

Le zakaj so ponkovške ženske svojo ustvarjalnost poimenovala po "vinskem" svetniku, sem se spraševal?

F.K.

Čez pol leta že voda iz Hrastja?

Priprave za izgradnjo prve faze vodovoda iz Hrastja so v polnem teku. Na razpis se je prijavilo 6 izvajalcev, izmed katerih sta ostala v ožjem izboru Rudis iz Trbovelj ter firma Kos s šentjurskimi obrtniki. Od skupaj potrebnih 82 milijonov SIT jih je zagotovljenih že tri četrtine. Ministrstvo za varstvo okolja je dalo 18,3 milijona SIT posojila (R +0%, 25 let), iz demografsko ogroženim namenjenih sredstev bo prišlo 10 milijonov, po 14 milijonov SIT pa bosta primaknila še Občina iz proračuna ter JKP iz svojih sredstev. S tem denarjem bodo opremili vrtine, zgradili potrebne objekte, rezervoar, napeljali elektriko ter pripeljali vodo do Grobelc, do t.i. Rogaškega vodovoda. Poleti naj bi voda iz Hrastja že pokrivala okrog četrtno šentjurskih potreb po pitni vodi.

Obrtniki so se zabavali

Namesto tradicionalnega piknika je šentjurska Obrtna zbornica v petek, 24. novembra, organizirala zabavno glasbeni večer. Zabavali so jih Irena Vrčkovnik, Ivan Hudnik, Ansambel Vesna ter Ženski pevski zbor iz Dramelj. Na prireditvi so tudi zbirali prostovoljne pripevke za nabavo ultrazvočnega aparata za pregled srca pri otrocih. Zbrali so 459 000 SIT ter jih na prireditvi slovesno predali dr. Mešičevi iz celjske bolnišnice.

Profesionalno in brezhibno speljana prireditve, kot je kazalo, vendarle ni uspela pretirano ogreti šentjurskih obrtnikov, ki so v večjem delu napolnili dvorano. Nastopajoči so sicer proti koncu večera le uspeli vzdušje nekoliko dvigniti in so si prislužili tudi dolg aplavz, a se vtis, da so morda nekoliko podcenili okuse Šentjurčanov, ni dal čisto popraviti. Pristnejši stik z dvorano je uspel le napovedovalki Ireni Baša.

F.K.

Protest "Metke"

Odločno protestiram zoper dovoljevanje prodaje cvetja in aranžmajev izven poslovnih prostorov in izven šentjurske tržnice!

Tržnica je bila zgrajena tako za stalno kot za občasno obrtno in trgovsko dejavnost, zato bi bilo prav, da se tudi v izrednih razmerah, npr. tudi ob Dnevu mrtvih, uporablja po predpisih za te namene. V Šentjurju se dogaja nasprotno; dovoljuje se registrirano in neregistrirano trženje cvetja kjerkoli in kakor si kdo zamisli, zaradi česar nastopijo nenormalne razmere, katerih žrtve smo cvetličarne. V takih kaotičnih razmerah je normalno trženje izključeno.

Vse "divje" cvetličarje vabimo, da se z nami pomerijo v petih florističnih disciplinah - če sploh vedo, katere so to - ter vsaj nam dokažejo svojo strokovnost, če jim je že ni treba dokazovati pristojnim občinskim institucijam.

Metka Pinter, Cvetličarna "Metka"

Šentjurski socialdemokrati in ceste

Iz sporočila predsednika šentjurskega odbora SDSS g. Pungartnika povzemamo, da šentjurski socialdemokrati ugotavljajo, da je iz državnih načrtov spet izpadla modernizacija cest Planina - Sevnica, Jurklošter - Dežno, Dramlje - Žiče in Prevorje - Lesično. Za njih so vse ceste enako pomembne in jih moti sporočilo, da je vodstvo šentjurske LDS preko svojih poslancev pridobilo denar le za odsek Prevorje - Lesično, nič pa niso kot najmočnejša stranka v parlamnetu napravili za vse ostale republiške ceste na našem območju, ob katerih se naši občani še vedno dušijo v prahu. Cilj socialdemokratov je, da so vse republiške ceste na območju občine asfaltirane.

Po sledovih vojne

Grozote balkanske morije, ki nam jih vsakodnevno servira TV, so nam postale že nekaj vsakdanjega. Večina od nas se zdrzne morda le še ob do kraja razmrcvarjenem truplu ali mrtvem otroku. Kot da vse tisto, kar prihaja z malega ekrana, ni res. Ko pa se človek sreča s "pristnim" vojnim razdejanjem, pa čeprav brez krvavih in mrtvih bojnikov ter prestrašenih civilistov, je vse drugače. Gre do živega.

Od 8. do 11. novembra sem bil gost srečanja hrvaških

Od Karlovca do Knina - ena sama razvalina

veterinarjev v Makarski, pot do tega lepega jadranskega letovišča pa me je vodila preko nekdanje Srbske krajine. Moja doživetja sicer niso bila nenavadna, a vendarle nekaj čisto posebnega. Vojno, ki je sicer tam več ni, sem občutil s svojimi čutili in s svojo dušo.

Do Karlovca ni bilo nič posebnega, takoj na drugi strani Korane pa pravi šok. Turanj, takorekoč predmestje Karlovca, je ena sama razvalina, pogorišče. Ob okrog 2 kilometra dolgem naselju ob glavni prometnici proti Plitvicam ni niti ene cele hiše. Ob cesti kupi opeke in smeti, razbite gospodinjske opreme, pralnih strojev, pohištva. Med razvalinami se vali dim, kot da bi se razdejanje zgodilo pred uro ali dvema. Nikjer človeka, niti živali. Le kolona avtomobilov drsi skozi to apokalipso. Tisti, ki smo tu prvič, strmimo, drugi niti tega ne več. Tu so Hrvati prebili srbsko fronto, tu se je zgodil konec SAO Krajine.

Nadaljevanje vožnje je po tem začetnem udarcu v dušo le še formalnost. Tušilovac, Cerovac, Slunj, Korenica in bogve koliko krajev še, skozi katere pelje cesta, vse tja globoko v SAO Krajino, do Gračaca, vse je prazno in razbito. Kakšnih 200 km potovanja v nič. Na prste bi lahko naštel hiše, ki so kazale znake življenja. Povsod strmijo v popotnika le loputajoča okna, vrata, razbite šipe, izropani avtomobili, zapuščeni traktorji. Če bi ne bilo nekaj taborišč hrvaške vojske in vojakov Združenih narodov, bi bilo še bolj grozljivo.

Plitvice so ostale cele, brez znakov boja in nasilja. Ustavimo se pred nekoč prijetno in vedno polno narodno restavracijo Ličko kučo. Prileten možakar stoji na stopnicah: "Kako odprta, človek, si ti nor? Res je cela, toda brez elektrike, vode, brez vsega!"

Po zasneženih stopnicah se spustimo do znamenitih Plitvičkih slapov. Le nekaj stopinj v snegu kaže, da niso povsem izumrli. So enaki, ali še bolj veličastni, kot so bili.

Pred Udbino nas ustavi prva policijska kontrola. Pred iz lesa zbito in z vrečami peska zavarovano stražarnico stoji skoraj meter in pol visoka lutka psa, oblečenega v olivnozeleni šinjel JLA, s čelado z rdečo zvezdo na glavi in plastično brzostrelko v rokah. Ob nogah mu čepi manjši pes s titovko na glavi. Martić in Babić, nam razložita policaja. "Ali gremo lahko v mesto?" previdno vprašamo. "Da, zakaj ne!"

Udbina, nekdanj sodobno lepo mesto nad dolino, kjer je nekoč bila letalska baza JLA, je mesto duhov. Sredi trga do ušes zaviti stražar, nekaj svetlobe v bivšem domu kulture, kjer so nastanjeni vojaki, v eni izmed stranskih ulic starka, ki na samokolnici tovari kavč, in nič več. Bloki in hiše so nepoškodovani, pred njimi stojijo avtomobili, vsi so odprti in prazni. Tako kot hiše. Velike grafite "Tu je Srbija" prekrivajo hrvaške šahovnice in "Hrvatska je večna"! Nismo izstopili iz avtomobila.

Pred Gračcem zavijemo levo proti Kninu. Cesta je lepo speljana, le gume tulijo, ker so asfaltno površino načeli tanki. Sredi ceste leži razmrcvarjen prašič. Verjetno je bil že od "Nevihte" brez lastnika, pod kolesi tovornjaka pa je šele sedaj našel svoj konec. Hiše so večinoma nepoškodovane, a vse brez izjeme prazne. Ob cesti je še videti sledove srbskega eksodusa: zapuščene traktorske prikolice, avtomobili, po grmovju raztresena različna hišna oprema.

Knin, prestolnica hrvaških Srbov. Po ulicah teče razmeroma živahen promet, odprtih je tudi nekaj trgovin in lokalov. Pred vojno je imel 90 000 prebivalcev, zdaj jih ima 3000. Tudi na trdnjavi nad mestom, kjer je Tudman zmagovito poljubil hrvaško

Fotografija z "Martićem" in "Babićem" pred stražarnico pred Udbino

zastavo, ni nobenih sledov obrambe. Srbi so ga očitno zapustili brez boja. Očitno so bili z mestom manj prizanesljivi zmagovalci in njihovi spremljevalci: zapuščeni lokali, kioski in hiše so praviloma izropani.

Morje, Šibenik, Split komajda vedo za vojno. Le tu in tam zminirane srbske hiše in lokali pričajo o sovraštvu, ki je divjalo v notranjosti.

Makarska bi mi ostala v najlepšem spominu, če se tudi tam ne bi šli vojno. V neposredni bližini lepo urejenega hotelskega središča, v čudovitih živozelenih borovih in oljčnih gajih je pravo

Stražarnica pred masleničkim pontonskim mostom

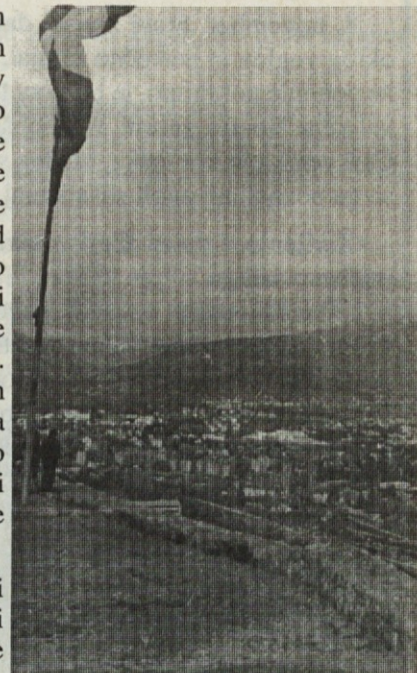
pokopališče počitniških prikolic. Kakšnih sto Adrijinih prikolic, katerih krivda je le ta, da so bile last menda srbske Krivaje iz Zavidovičev, je razbitih in izropanih do kraja. V sosednjem gozdičku se je isto zgodilo množici prav romantičnih počitniških hišk. Vse so razbili. Leden piš, ki je prihajal z v skrivnostne oblake zavitega mogočnega Biokovega nad mestom in je vršal skozi razmetano in uničeno kramo, polomljeno pohištvo, posteljnino in podobno, je samo dopolnjeval to grozo nerazumljivega sovraštva. Kasneje, na poti proti Dubrovniku, sem videl, da je ista usoda doletela tudi druge kampe.

Dubrovnik si je opomogel. Dubrovačka Reka je sicer močno razbita, samo mesto pa je nekaj sto granat, s katerimi jih je

občasno "oskrboval" srbski "minister za turizem", dobro preneslo.

Drugače je z Zadrom oziroma s predmestjem Zadra. Tu je spet vse v ruševinah. Srbske hiše so zminirane, hrvaške zbombardirane. Bolj ko se bližamo Maslenici, spet je vse več zapuščenih hiš. Od veličastnega mosta preko ožine pri Maslenici ni ostalo nič. Peljemo se preko pontonskega mostu. Pod velikanskim kupom skrita betonska stražarnica je zapuščena in priča le o nekdanjih stiskah ljudi, ki so tu čakali na zvižganje srbskih granat.

In že smo spet na liški magistrali. Vožnja skozi "prazni prostor" je moreča; razbita vrata, loputajoča okna, mesta duhov, tu in tam policijska patrolja. Kakšna groza je morala iti skozi to deželo, da ji je vzela vso dušo, vsega človeka!?

Knin - mesto duhov

F.K.

S policijske postaje

Šentjur se umirja, je povedal komandir Virant. V preteklem obdobju je število prometnih nesreč padlo s 57 na 48 - le v enem primeru je prišlo do lažjih telesnih poškodb - število kaznivih dejanj in kršitev JRM pa je ostalo kljub Martinu na ravni prejšnjega meseca. Le nasilja v družini je še vedno preveč; kar osem od 13 primerov jih je šlo na ta račun.

Promet

Edina prometna nesreča s poškodbami udeležencev se je zgodila 10. novembra v Vrbnem. Franc G. iz Vrbnega je izsiljeval prednost ter povzročil trčenje z Edvardom Hribarškom in Marjeto Plošnik. Kar trije udeleženci so dobili lažje telesne poškodbe, materialne škode pa je bile za 1,3 milijona SIT.

Kazniva dejanja

6. novembra v poznih večernih urah je prišlo do pretepa v gostilni Hvalec. Neznanec, ki mu je policija na sledi, je s

trdim predmetom poškodoval 20 letnega Draga Š. iz Šentjurja.

16. novembra je prišlo do zanimivega incidenta v trgovini last Aleša G. s Ponikve. Zaradi neporavnanih dolgov so tega dne prišli v njegovo prodajalno delavci iz Preskrbe iz Poljčan, da bi si z odvzemom blaga poravnali račune. Martin G. se je znašel ter pomagal bratu tako, da je vsiljivce zaklenil v prodajalno. Rešili so jih policisti, ki so Martinu naprtili kaznivo dejanje protipravnega odvzema prostosti.

Incident v Bistrotju Andreja na Selah med Francem Z. in Cvetkom J. iz Zlateč se je končal s hudo telesno poškodbo in bo končal na sodišču. 40 letni Franc Z. je brez pravega razloga z nenadnim udarcem podrl na tla Cvetka ter ga ležečega na tleh še temeljito obdelal z nogami.

2. novembra je bojovita Vera K. iz Trnega s koso mahala okrog glave soseda Franca S. ter tako povzročila KD ogrožanja z nevarnim predmetom. Podobno dejanje je nekaj dni kasneje zagrešil tudi Janez L. iz

Marija Dobja nad svojo žlahtnico Zofijo, le da je uporabil sekiro.

Iz serije dejanj nasilja v družini naj opišemo le tisto iz Svetelke. Vinjeni Roman J. je maltretiral svojo zakonsko družico Mileno, svoji 13 letni hčeri Katji, ki je priskočila materi na pomoč, je izpulis šop las ter jo poškodoval z udarci z lato. Umirili so ga policisti, ki so mu obljubili, da bo odgovarjal za kaznivo dejanje surovega ravnanja z mladoletno osebo.

29. oktobra je prišlo na parkirišču pred Salobirjevo gostilno v Jakobu do pravega "kavbojskega" obračuna med Romanom C. iz Paridola in Alešem P. iz Grobelnega. Roman je končal v celjski bolnišnici, Aleš pa v ZD Šentjur.

POLICIJSKA POSTAJA OBVEŠČA OŠKODOVANCA, DA SE V NJENEM SKLADIŠČU NAHAJAJO 4 KOLESA IN 4 MOPEDI, KI IŠČEJO SVOJE LASTNIKE.

V spomin Francu Cerkvniku

8. november, pravi zimski dan, z vetrom, ki se je podil okrog voglov in nesrečno zavijal, s snežinkami, ki so skoraj že pobelile pokrajino, je bil prav tak kot srca ljudi, ki so se v velikem številu zgrnili v kalobško cerkev. Smrt gospoda Cerkvnika je kot težka, hladna sapa zavela med tistimi, ki so ga poznali ali zgolj slišali zanj.

Življenje Franca Cerkvnika je bilo dolga in gostopisana knjiga. Svojo kariero je začel in končal kot učitelj, bi lahko suhoparno označili njegovo delo. Vendar je bilo to več kot učiteljevanje. Skozi desetletja so skozi njegove roke polzele generacije otrok, danes odraslih ljudi na Slivnici, v Dobju in seveda na Kalobju. Ni bil poznan le po poštenju in dobroti, ampak tudi po globoki vernosti, ki si je ni pustil vzeti niti v najtežjih časih prejšnjega sistema. Ni se bal dela in v času, ko je zaradi svojega verskega prepričanja izgubil službo, je brez oklevanja prijel tudi za kramp in lopato.

To kar smo vsi nosili v srcu, je lepo povedal kalobški duhovnik Vili Brglez, ko je dejal, da je bil Kalobju kot svetla zvezda, kot kažipot in steber kulture. Nikoli več ne bo kot je bilo, ne za njegove svojce, ne za nas, ki nas je tiho in neopazno spremljal.

V imenu svojih vernikov sta se z nekaj besedami poslovila duhovnika iz Slivnice in Dobja. Ivanka Podgajski pa je dala vedeti, da ga bodo pogrešali tudi v učiteljskih krogih in da bo kot prijatelj ostal nezamenljiv.

Bil je velik človek, katerega ime bo ostalo med nami, zavito v spoštovanje tudi takrat, ko se bo solza z obraza preselila v srce.

Saška Teržan

Naj mi kdo odgovori!

Okrog postopka s klavnimi živalmi v Klavnici Šentjur imam nekaj pripomb in vprašanj.

S čakalno dobo za odkup ni težav. Na Veterinarski postaji se kupi zdravstveno spričevalo, ki ga izda tamkajšnja uslužbenka skupaj z zeleno ušesno številko. Ta naj bi se pred nalaganjem dala pitancem v uho. Ker kmet tega sam ne more narediti, da oboje šoferju. Šofer napravi dlakorez, številko in zdr. spričevalo pa spravi v žep. Sprašujem:

1. Kako lahko izda zdr. spričevalo za govedo uslužbenka, ne da bi žival pregledal strokovnjak? Mar ni to le pobiranje denarja?
2. Kako naj bo kmet prepričan, da je dobil plačanega res svojega bika, ko pa pri tehtanju na trupu ni več kože z dlakorezom, številko pa ima šofer v žepu ali se ta valja pri vratarju?

3. Zakaj ni v mesnicah govejega mesa različnih kategorij, kot so različne odkupne cene za živali? Kam se steka omenjena denarna razlika?

Če mi more pošteno kdo odgovoriti, bom zelo vesela!

Ivanka Uduč

Za Lucijo

V celoti se pridružujem njenemu počutju in pričakovanju ob praznovanju 650 letnice Planine. Sprašujem pa jo, ali ni na prireditvi pogrešala tradicionalno toplo pršjačo, tisti simbol težkih časov? No, če je nastop mažoretk iz Šentjurja bolj pomemben, tudi prav. In zakaj naj bi pršjačo potem pekla na angelsko nedeljo?

I. U.

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Zalokar Viktor iz Šentjurja in Bernardka Jelen iz Šempetra, Franc Kosaber in Angela Kidrič iz Luterja, Gorazd Šmid s Planine in Marija Plemenitaš iz Dobja, Vinko Kladnik iz Košnice in Viktorija Pangerl iz Začreta, Roman Kračun iz Podgorja in Andrejka Koprivc iz Košnice.

Umrli so:

Zvonko Gajšek (32) iz Tratne, Angela Gobec (69) iz Sodne vasi, Franc Zalokar (51) iz Žegra, Marija Vodeb (81) iz Lopace, Franc Brence (41) iz Celja, Janez Krašek (59) iz Gorice, Alojzij Jereb (72) iz Laz, Frece Janez (61) iz Škarnic, Recko Antonija (57) iz Jelc, Franc Cerkvnik (87) s Kalobja, Franc Vouk (75) iz Tratne, Terezija Hrovatič (76) iz Vrbnega, Janez Zakošek (74) iz Dobja.

Zima prihaja - poskrbimo za živali!

Prihajajo mrzli dnevi, ki najbolj prizadenejo pse, zlasti še pse čuvaje na podeželju. Opozarjamo in prosimo lastnike psov, da poskrbijo za svoje živali!

Toplo izolirana in od tal dvignjena uta, v njej otep sena ali slame, dovolj dolga veriga, topel obrok izdatne hrane, reden dnevni izpust, v najhujšem mrazu pa tudi zavetišče v hiši, je najmanj, kar morate privoščiti svoji živali. Balkoni, kleti, drvarnice ter oddaljeni kozolci so neprimerni za bivališče psa. Pes mora čutiti, da je član družine!

Ljudje dobre volje, poskrbimo za lačne, premražene in zavržene živali! Tudi za ptice! To je naša kulturna dolžnost.

Štefka K., Društvo proti mučenju živali

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(7. nadaljevanje)

Pri enem od ogledov razkopane ceste sem srečal skupino domačink. Ena od takrat vidnih Šentjurčank je dovolj glasno, da sem jo lahko slišal, rekla: "Proklete strele, za to razkopavanje imajo denar, vode nam pa ne priskrbijo."

Zadnje leto predsedniškega mandata (1968) sem uspel, da se je modernizirala cesta skozi Ponikvo. Na Ponikvi je bil načrtovan občinski praznik in ob tej priložnosti smo obnovili prosvetno dvorano, brat pa je preko njegovega podjetja omogočil izgradnjo blogovnice Merx. Na sam praznični dan je deževalo. Slavnostne otvoritve blagovnice se je udeležil le Mitja Ribičič, takrat predsednik republiške konference SZDL.

Krajani, nezadovoljni, ke je odpadel ves ostali program, so v jeseni pripravili bogato in menda edinstveno prireditev s povorko krajevnih značilnosti ter kmečkih običajev. Imeli smo tudi improvizirano kmečko ohcet, na kateri pa smo zares zvezali zakonca Žnidar.

Gospod Rečnik, šolski upravitelj v Šentjurju, mi je ob tej priliki rekel: "Danes župani ponkovški, in nikdar več!" in pa: "Vi Ponkovljani si privoščite skozi vas asfalt, drameljski šolarji pa hodijo v naravo srat."

Ponkovljani smo v naslednjih letih dobili še dva županska mandata, še isto jesen pa so tudi v drameljski šoli montirali angleška stranišča.

V začetku leta 1968 sem se udeležil zbora volilcev v Slivnici. Po nekajurnem kritiziranju se je iz ozadja polne dvorane (sedaj Aurea) oglasil odbornik Plahuta iz Kostivnice z vprašanjem, kdaj bodo dobili cesto na Kalobje. Naveličan vsega sem mu cesto obljubil.

11. februarja smo imeli zbor volilcev na Kalobju. V polni učilnici šole smo se dogovorili, da bo cesta tam, kjer jo bodo določili strokovnjaki in da vprašanje odškodnin rešijo krajani sami. Naslednje leto smo pričeli z gradnjo.

16. februarja, to so bili zadnji dnevi mojega mandata, sem se že kot neprofesionalni predsednik udeležil zbora volilcev v Šentvidu. Bil je visok sneg in ves promet proti Zagorju in Sevnici je bil zaprt. Zaradi tega mi je ena od občank jezno zabrusila, da naj pridem živet v te kraje, ter da bi me celega zabila v sneg, ali pa vsaj do pasu, se je malo popravila.

Isti večer smo imeli tudi zbor volilcev pri Španu na Planini. V času našega sestankovanja je zapadlo še dodatno vsaj pol metra snega, cesto pa je v Jezercih zasul plaz. Preko edinega telefona na Planini pri Stanetu Jazbecu sem poklical Cestno podjetje, da so cesto odprli. Okrog polnoči sta me v Šentjur pripeljala planinska učitelja Šešek in Ratajc. Takoj naslednjega dne smo poslali na Planino in v Šentvid buldožer, ki pa mu ni uspelo odpreti cestnih povezav. To je storila šele odjuga.

Leta 1965 smo pričeli z gradnjo šole v Slivnici. To je bila prva nova šola v občini. Ministrstvo je prispevalo 83 milijonov, občina pa bi morala dati 17 milijonov. Toda tudi tega denarja nismo imeli. Po vztrajnem moledovanju nam je posojilo omogočil LI Bohor, ki je edini takrat še imel nekaj denarja. Direktor Bohorja

mi je rad poočital: lahko je tebi biti župan, ko ti jaz rešujem položaj!

Otvoritev šole je bila za občinski praznik leta 1966. Igrali so Veseli planšarji. Na svečanem kosilu v gostišču Zarja sta nas posebna gosta Franc Leskošek - Luka in Peter Štante - Skala dodobra zamorila s svojim partizanskim hvalisanjem.

Trg z okolico se je stanovanjsko in poslovno stalno širil, komunala pa razvoju ni sledila. Nihče ni plačeval komunalnega prispevka, odtočni kanali so se stekali v odprte jarke ob cesti, pitne vode je primanjkovalo. Ing. Cmokova je ničkolikokrat klicala s Kmetijske šole: Tovariš predsednik, na šoli imamo 100 otrok, pa niti kaplje vode.

Slavje v Mangi: Luka, Cvenk, Marinic...

Sklical sem zbor volilcev in predlagal, da uvedemo komunalni prispevek za novogradnje in razpišemo referendum za samoprispevek. V polni dvorani kulturnega doma sem se dodobra oznojil, vendar s predlogom le uspel.

Naročen je bil projekt za vodooskrbo na Vodni skupnosti Celje in sicer z zajetjem vseh lokalnih vodnih virov ter kombinacijo višinskih rezervoarjev. Pokojni hidrolog ing. Lah je sicer trdil, da je pod Šentjurjem velika zaloga talnice, toda ta njegova trditev se je kasneje, ko smo za tehnološke potrebe Alposa napravili 19 vrtin, pokazala za napačno. Vsi tako najdeni vodni viri so bili le posledica pronicanja Voglajne in njenih pritokov. Zgradili smo zajeteje na Zdolškovem, postavili dva 120 m³ rezervoarja na Rifniku in manjše zajetje v Primožu. Raziskali smo tudi zajetje Kozarice na Svetini. Vzhodnonemški strokovnjaki so nam zaradi bakteriološke oporečnosti to vodo odsvetovali.

Oskrba z vodo je bila naravnost nemogoča. Zame je še danes najboljša varianta zajetja Drete v Alpah, o čemer smo se tudi že pogovarjali. Za to investicijo pa niso bili Celjani, ki tako še danes pijejo oporečno talnico, brez njih pa seveda ni šlo. Mislim, da je ta varianta še vedno za Šentjur najugodnejša.

Na Ponikvi je bilo narejenih nekaj zajetij, ki pa so dajala oporečno vodo. Tudi vrtina v Srževici ni dala rezultatov. Vodo v Dolgi gori pa bi si morali deliti s Šmarčani, kar se strokovno spet ni izšlo.

(se nadaljuje)

**VABIMO VSE DRŽAVLJANE SLOVENIJE, DA
DEPONIRAJO SVOJ CERTIFIKAT V PODJETJE**

alpos

**INDUSTRIJA KOVINSKIH IZDELKOV IN OPREME p.o. 63230 ŠENTJUR,
UL. L. DOBROTINŠKA 2**

ZA NJEGOVO LASTNINJENJE

Alpos iz Šentjurja, industrija kovinskih izdelkov in opreme, je podjetje z bogato 38-letno tradicijo. Uveljavilo se je kot pomemben proizvajalec na področju cevarstva (jeklenih šivnih cevi), kovinskega pohištva, orodjarstva in opreme za trgovine. Njihova dejavnost pa obsega še inženiring za poslovne prostore, šole in bolnice ter gostinstvo in turizem.

Alpos je najpomembnejše podjetje v občini Šentjur, tako po lastnem prihodku kot po številu zaposlenih. 650 Alposovih delavcev predstavlja tretjino vseh zaposlenih v Šentjurju. S sodobnim prestrukturiranjem prenaša podjetje svojo proizvodnjo tudi na malo gospodarstvo in s tem zagotavlja delo še večjemu krogu ljudi v bližnji in daljni okolici.

V zadnjih letih se je Alpos intenzivno usmeril na nove trge v tujini. Z obsežnimi vlaganji so zgradili svojo prodajno mrežo podjetij in predstavništev v Avstriji, Nemčiji, Rusiji, na Madžarskem, Poljskem in Hrvaškem ter vlagali v posodobitev tehnoloških postopkov proizvodnje.

Nove naložbe Alposa v zadnjih petih letih znašajo okoli 30 milijonov DEM. Zato ustvarijo z izvozom kar 80% svojega prihodka, ki znaša letno 5,5 milijarde SIT.

Kot moderno podjetje je Alpos pospešeno vlagal tudi v posodobitev tehnologije, s težiščem na varčnosti in ekološki vrednosti. Zadnjo uspešno izpeljano naložbo podjetja predstavlja nova lakirnica za naravi prijazno barvanje kovin. Poleg ekološko neoporečne proizvodnje zagotavlja naprava tudi velik energetski prihranek.

Certifikate lahko deponirate vsak delovni dan med 8. in 12. uro na blagajni Alposa v Šentjurju, Ulica Leona Dobrotinška 2, ali po dogovoru s katerim od zaposlenih v podjetju.

**DODATNE INFORMACIJE DOBITE PO TELEFONU NA
ŠTEVILKI: 063 743 113 (g. Jožef Artnak.)**

Lucija o športu

"Kar dobra si bila, Lucija", mi je dejal urednik, ter mi primaknil nekaj fičnikov, ki sem jih kljub temu, da so bili židovsko odmerjeni, sprejela s hinavsko hvaležnim obazom. "Drugič pa napiši kaj o športu", je bil kratek in odločen. Kot da sem narejena na gumb; enostavno nima pojma o tem, da smo umetniki narejeni na inspiracijo.

No, pa se je kaj kmalu zgodilo, da sem dobila tudi inspiracijo. Tisto nedeljo, ko so Črnučani sredi šentjurskega nogometnega igrišča uprizorili v drugem polčasu pravi pokol, sem po zaslugi moje najboljše frendice, ki me je spravila na igrišče, češ, da je to zadnja tekma, ki si jo bova ogledali zastonj, bila živa priča tisti tragediji. Res je sicer, da me vse skupaj pravzaprav čisto nič ni brigalo, saj nisem poznala nobenega od tistih stricev, ki naj bi bili naši inso nekam žalostno gledali za žogo, ki se je kar naprej držala le Črnučanov, a so se mi v svoji stiski v srce zasmilili. "Fuj, vodstvo! Hej, tvoj gol je na drugi strani!" in podobni vzkliki očitno dobro informiranih gledalcev, so me prepričali, da gospodje igralci niso nič krivi. Polomilo ga je vodstvo kluba, saj jim pred začetkom drugega polčasa očitno niso povedali na kateri gol morajo streljati. In ker so vsi igrali na en gol, ni bilo nič čudnega, da so vanj nastreljali kar štiri gole. Zraven pa ga je kronal še tisti mož v črnem, ki se mu po šentjursko pravi sodija. Če je res vsaj polovica tistega, kar so mu povedali gledalci tisto nedeljsko popoldne, je on največji bedak in baraba hkrati. In potem se je pol Šentjurja zavilo v črnino in tudi jaz, ki me v resnici fudbal nič ne briga, sem bila žalostna. Dobila pa sem inspiracijo, ki sem jo kanila materializirati na naslednji tekmi!

Pa z mojimi načrti ni bilo nič. Ko prideva s frendico naslednjo nedeljo na tekmo, glej ga šmenta, igrišče je ograjeno z visokim zidom, preplepljenim s krasnimi plakati, preko katerega še žirafa ne bi mogla poškiliti na igrišče. Prav krasna zadeva, le da zanjo stanovanjci s Pešnice nimajo nobenega pravega razumevanja, saj grozijo, da bodo na zid pribili tako predsednika NK Romiha kot še enega odgovornega z občine. "Vstopnina, jurja potrebujeva", sva ugotovili v en glas. "Jaz ga nimam", sva bili spet usklajeni. No nič zato, si bova pa v miru ogledali Europlakatove reklame ter skušali uživati ob novi tamkajšnji šentjurski panorami, sva se odločili. Da, ta zid, to pa bo nekaj za turiste, ki bodo drugo leto pridrli k nam z vsega sveta na Slomškovo slavje! O turških pohodih, Miklovi Zali in gradiščih so gotovo že kaj slišali, z malo domišljije jim bo koj jasno, zakaj gre. Ko bodo zgradili ustrezne pregrade še na cesti pri Bohorču in na Pešnici ter začeli tam pobirati vstopnino, bo projekt res primerno zaokrožen.

Urednik me je oštel, da o nogometu nimam pojma ter mi toplo priporočil, da naj raje pišem o drugih športih, npr. o šahu. In tako sem se prejšnjo nedeljo namalala v Hotelu Alpos, kjer naj bi se pametni možje igrali s črno - belimi figuricami. Kar na rit me je vrglo, ko sem vstopila in butnila v pravo nepregledno množico šahistov. Bilo jih je toliko kot fudbalerjev in gledalcev skupaj na prejšnji nogometni tekmi. Čeprav so tako na prvi pogled zgledali kot povsem normalni kmečki fantje, je baje bilo med njimi kar 5 velemojstrov, 14 mednarodnih mojstrov, več kot stotnja še drugačnih mojstrov, poleg njih pa še vsi Šentjurčani, ki kaj dajo na svoje šahovsko ime. Odločno preveč jih je bilo in vse preveč

so buljili v šahovnice, da bi se veljalo ukvarjati z njimi. Meni so mnogo bolj všeč poskočni in živahni fantje. In ker sem brihtna punca, vem kje in kdaj se takšne lahko najde, tudi brez "prijazne" pomoči strica urednika: v hruševski športni hali seveda.

No, in tako sem nekega lepega sobotnega večera pogumno odkorakala, preko vseh naravnih ovir (železnice, mostovi...), proti lepi hruševski šoli. Pogumno zato, ker me tokrat ni spremljala pomirjujoča bližina moje frendice, ki je neupravičeno izjavila, da je randi pod zvezdami mnogo pomembnejši kot opazovanje desetorice prepotenih "mladcev", ki se podijo z žogo sem in tja. Kaj pa ona ve?! Mraz je pripomogel, da sem se kaj hitro znašla pred vhodnimi vrati, kjer pa se je moj korak samodejno zaustavil. Za njimi se je namreč risala podoba strogega redarja z grozeče odprto blagajno. A medtem ko sem si jaz izmišljevala vse možne izgovore, zakaj moram nujno noter, mi je stric redar sam prijazno odprl vrata in mi razložil, da sem pač članica "privilegirana" spola in lahko zatorej vstopim brez prostovoljnega prispevka.

Z občutkom neizmerne pomembnosti sem se sedaj samozavestno prerinila med vroče navijače. Tekma se je bila že začela. Neki stric se je vztrajno drl: "Roke fantje, roke! Dajmo se borit!" Kaj je s tem pravzaprav mislil ne vem, saj kolikor sem jaz spremljala dogajanje se je tistih pet rumenih in pet črnih fantov prav hudo teplo za eno ubogo žogo. Ne vem zakaj jim ne razdelijo še ostale žoge, pa bi lahko vsi v miru igrali tako kot mi pri telovadbi. Stric se je še kar naprej jezil na "fante" in neki gospod na moji desni mi je razložil, da je to stric Kemoplast in zelo pomemben mož v šentjurski košarki, saj če ga "fantje" takole razjezijo, po tekmi ne dobijo večerje. No, to pa že ni lepo od njega, sem si mislila, pa tako simpatičen zgleda v tisti lepo rumeni kravati.

Ko sem se v mislih tako hudovala čez jeznega strica v rumeni kravati, sem tam spodaj pri sodnikih opazila gospoda župana, ki se je kar sredi tekme čez igrišče napotil proti tistemu delu nasprotnikov, ki je še pridno sedel na klopi. Vidiš Lučka, sem si mislila, niso samo predstavnice tvojega spola deležne določenih privilegijev.

Vsekakor sem se kaj kmalu naveličala vsesplošnega kričanja in direndaja okoli sebe in se odločila, da si pobleže ogledam kakšno mirnejšo košarkarsko tekmo. Osnovnošolci imajo sedaj svojo državno ligo, pa sem si mislila, tu bi se pa mogoče dalo kaj videti. In še kako prav sem imela (to me bo stric urednik pohvalil)! Zaradi prevelike gneče sem si sicer komaj izborila svoj prostor pod soncem (lučmi), a se je splačalo. Tu se je ves čas nekaj dogajalo. Med igro so luštna dekleta v uniformah spodbujala svoje fante, napovedovalec je ves čas navdušeno govoril v mikrofona, celo glasbo so imeli, pa plesalce; ja, takšnale košarkarska tekma je pa že bolj po mojem okusu.

No ja, naj reče stric urednik kar hoče, športa imam kljub vsemu vsaj za nekaj časa dovolj. Mislim da si bom prihodnjič sama poiskala svojo inspiracijo, ker tiste ki mi jih "izbere" stric urednik so vse preveč utrujajoče.

Lucija

Šahisti peti v 1. ligi

Šahisti ŠD Lipa Šentjur še naprej izboljšujejo svoje rezultate. Letos so v svojem drugem nastopu v 1. slovenski šahovski ligi (SŠL) - vzhod zasedli odlično peto mesto in s tem utrdili svoj položaj v ligi - lani so bili sedmi.

Tekmovanje v 1. SŠL - vzhod je potekalo v drugi polovici oktobra v Mariboru. Organizator je bil ŠK Contrast Hoče. Nastopalo je osem moštev. Dvoboji so se igrali na enajstih deskah (6 članov, 2 ženski, 2 mladinci in mladinka). Šentjurčani smo dosegli naslednje rezultate: Lipa : Polskava 3,5:7,5, Lipa : Contrast Hoče 6,5:4,5, Lipa : Žalec 6:5, Lipa : Celje 4:7, Lipa : Rokada Lendava 3:8, Lipa : Slovenec Poljčane 6,5:4,5 in Lipa : Triglav Krško 3:8. Zmaga v dvoboju je štela 2 točki (t. i. "meč točki"), remi 1 točko in poraz 0 točk. Skupaj je torej ŠD Lipa Šentjur zbralo 6 meč točk in 32,5 navadnih (šahovskih) točk.

Porazu v 1. kolu je botrovala začetna napetost, potem pa je šlo samo na boljše. Osvojeno peto mesto za Triglavom Krško (zanj je igral tudi hrvaški prvak Dizdar), Rokado Lendava (z Madžarom in dvema Ljubljčanoma), Celjem (ojačano z igralci iz cele Slovenije in tudi Hrvaške) in Spodnjo Polskavo je uspeh. Med drugim smo

premagali in s tem pustili za sabo tudi nekdanje slovenske prvake, ekipo Žalca. Naš cilj, obstanek v ligi, ni bil pravzaprav nikoli ogrožen, saj smo ga dosegli že po prvi polovici tekmovanja.

Gljučni razlog za uspeh ekipe je bila njena homogenost in borbenost. Barve ŠD Lipa Šentjur so zastopali: Zečevič Dean, Žugaj Fjodor, Gazvoda Franc, Streicher Zvone, Plahuta Darko, Drobne Marjan, Potočnik Albin (člani), Jazbinšek Vera, Mihevc Mojca (članice), Biščan Damjan, Gazvoda Samo (mladinca) in Srdič Urška (mladinka).

Še posebej se je izkazal ženski del ekipe, ki je nabral največ točk. Pohvaliti velja tudi dobra in borbena mladinka, seveda pa ne smemo pozabiti na tradicionalno zanesljive "moštvene borce", Franca Gazvoda, Marjana Drobneto in Albina Potočnika. Velik delež zaslug za uspeh pa gre tudi Darku Plahuti, ki je vlogo organizatorja več kot odlično opravil.

Z nadaljevanjem dobrega dela v društvu lahko računamo še na nove uspehe šentjurskega šaha, vendar bo še večje uspehe šahistov zelo težko dosegati, če se bo še vnaprej za boljše materialne pogoje šahistov zavzemalo le nekaj šahistov in njihovih simpatizerjev. Večjo pozornost in občutnejšo podporo pričakujemo tudi od odgovornih institucij v občini.

ŠAHOVSKA SMETANA TREH DRŽAV V ŠENTJURJU

V nedeljo, 19.11.1995, je bilo v Šentjurju, v hotelu Alpos, srečanje šahistov, ki gre v zgodovinske zapise. Na prvem mednarodnem turnirju v aktivnem šahu v Šentjurju se je zbralo kar 153 igralcev in igralk iz Bosne, Hrvaške in Slovenije, med njimi 4 velemojstri (Kožul, Sermek, Dizdar, Palac), 14 mednarodnih mojstrov in 12 mojstrov letošnjega pokala Hrvaške in Slovenije, več nekdanjih prvakov Bosne, Slovenije in nekdanje Jugoslavije, večina državnih reprezentantov Slovenije itd.

Igralo se je 11 kol po švicarskem sistemu. Vsak igralec je imel 15 minut časa za eno partijo. V izredno zagrizenem boju so se morali med sabo spopasti tudi najboljši, saj jim ob tolikšni množici zelo dobrih drugega ni preostalo.

Zmagovalec tega pomembnega turnirja je Zdenko Kožul, velemojster iz Bihača, z rezultatom 9,5 točke, pred Veličkovičem (Maribora)

in Sermekom. Najboljše uvrstitve slovenskih reprezentantov: 6.Podlesnik, 13.Barle, 23.Mohr, 71.Tratar; najboljša ženska 37.Mihevc (državna prvakinja iz Maribora); najboljši veteran 25. Bertok (Hrvaška); najboljši mladinec 45.Basrak (Hrvaška); najboljša mladinka 80. Žugaj (Maribor). In domači? Kar dostojno so se borili z izredno močnimi nasprotniki, vendar več od zelo solidnih uvrstitev ni bilo doseženih: 63. Gazvoda F.(6), 68. Jazbinšek S.(5.5), Toromanovič H.(5.5), Jazbinšek V.(5.5), 91. Drobne M.(5), 95. Plahuta D.(5), Diaci C.(4.5), Biščan D.(4.5), Srdič U.(3.5).

Za uspešno in odmevno prireditve so zaslužni sponzorji: Alpos, Združena lista socialnih demokratov, Mandi, Alpos hoteli, Fiori in Fantom ter prizadevni organizatorji ŠD Lipa Šentjur, še posebej Darko Plahuta. Premajhna odmevnost takšnega tekmovanja kaže na dosedanjo preveliko skromnost šentjurskih šahistov.

F.G.

ZMAGA ŠD LIPE

V soboto, 18.11.1995, je na tekmovanju ekip Združene liste socialnih demokratov iz vse Slovenije kot gost zmagala ekipa ŠD Lipe Šentjur s 25 točkami, pred Krškimi (24,5) in Sevnico (20)... Tekmovanja so se udeležili z ekipo Jazbinšek, Drobne, Plahuta in Gazvoda. Med posamezniki je zmagal M.Drobne (Lipa) pred Šitnikom (Kranj) in Krajncem (Sevnica). Tekmovanje je potekalo v prostorih hotela Alpos Šentjur.

F.G.

Odprt šahovski turnir "Ponikva '95"

Šahovsko društvo Ponikva vabi na šahovski turnir, ki bo 10. decembra ob 10. uri v Kulturni dvorani na Ponikvi.

Prijavnina je 500 SIT. V nagradnem skladu je poleg 100 000 SIT še deset praktičnih nagrad.

KONEC JESENSKEGA DELA

Z zmago v zadnjem kolu jesenskega dela proti ekipi Radeče Papir so se nogometaši NK Šentjur prebili na odlično 4. mesto in s tem presejali cilj, ki so si ga zastavili pred pričetkom sezone. V skupno 15 tekmah, koliko so jih odigrali v jesenskem delu so osemkrat zmagali, dvakrat igrali neodločeno in petkrat izgubili. Nesrečni poraz z Črnučami na domačem igrišču (Šentjurčani so po prvem polčasu že vodili z 2:0, nato pa so zaradi katastrofalne igre v druge polčasu izgubili z 2:4) pa jim je preprečil, da bi se morebiti uvrstili še kakšno stopničko višje. Vodstvo kluba je seveda izredno zadovoljno z uvrstitvijo in si nadeja dobrih iger tudi v spomladanskem delu. Edini večji problem kluba so tribune, ki bi po programu morale biti že zdavnaj narejene. Zatika se pri nekaterih občanih, ki menijo da tribune kazijo šentjurski športni park. V klubu upajo, da bo ta problem čimprej rešen.

S.J.

KMN Mila Juventus je hit prvenstva

Šentjurski klub malega nogometa Mila Juventus žanje v 1. slovenski ligi velike uspehe. Po odigranih 6. kolih so na odličnem 2. mestu. V zadnjih štirih kolih so premagali Petovio s 5 : 1, Marmor Hotavlje z 8 : 3, Alples s 7 : 3 in Bronx - Koper s 3 : 1.

Tarejo pa jih finančne težave. Rešitev pričakujejo od šentjurske občine.

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 31

	NEMČIJA	KRAJ PRI ŠTORAH	META MALUS	AVSTRIJA	ŠKAF	MOŠKO IME	VRSTA ZELENAJE	EMA SEVER	OGLJIK	KRAJ PRI PODČETRJKU	SANITETNI MATERIAL	ŠENTJURSKI PODŽUPAN PUNGARTNIK
	PIJA MLAKAR			BOG LJUBEZNI KOŽA NA SADJU						ŠAHOVSKI POJEM DEL LES. PLOTA		
	KISIK		GORA NA KOROŠKEM MUSIMAN. M. IME					12 MESECEV DEL TELESA				
	DRŽAVNA TAKSA						POŠKODBA SVOD NAD NAMI					KRAŠKA PLANOTA V DALMACIJI
PLAVALNI KLUB		EDI BOHORČ	METER	HOMERJEV EP	REKA MED KIT. IN RUS. RUSKI ŠAHIST		VOJAŠKI PAKT TEŽA EMBALAŽE				RIMSKA 500 LIJ	
SAMOTAR, PUŠČAVNIK					EPSKA PESNITEV EMIL ADAMIČ	ZNAČILNOST NOČI KRMILLO				LOJZE ISKRA DRAG KOVANEC		
1000 LITROV			NIZOZEM. SLIKAR NAČRT			LOVSKA PAST ČRTA MED DRŽAVAMI				SREBR. KOVINA REKA V FRANCIJI		
AVDO HUMO		ORODJE ZA BRUŠENJE NADLEŽNA ŽUŽELKA			NEKD. IT. POLITIK KARLOVAC			SESTANEK VLADARSKI NAZIV				
RADIJ	SL. PESNIK (JOŽA) ANDI PREVOLNIK				ZIDARSKO ORODJE REZIKA AŠKERC			CAJNA PANČEVO				
PLANTAŽA					BREZPRAVNO LJUDSTVO 25. ČRKA SL. ABEC.		STRAH KALIJ					
LETNA PLAČA VLADARJA						KRAJ V SLOVEN. PRIMORJU						SESTAVIL: JOŽE MASTNAK - MARJAN

Nagrade za križanko št. 31 podeljuje BENCINSKI SERVIS OMV ISTRA iz Šentjurja. 20 litrov goriva in pranje avtomobila, dobi Drobne Uroš iz Šentjurja; 10 litrov goriva in pranje avtomobila pripada Mariji Špes iz Vrbnega, 10 litrov goriva in montažo ter centriranje dveh gum pa si je prislužil Viktor Kovačič iz Šentjurja.

Spoštovani g. urednik!

Gospod urednik, vse bolj se bojim, da ste vi en že precej zarjavel in nekoristen novinar in politikant; na vse moje prošnje od vas komaj kaj zvem, kaj se res dogaja v Jurjevem, da bi pa razumeli naše planinske zadeve, sem pa tako že skoraj obupala. No, tokrat vam bom še zadnjič poskušala pomagati s pravimi informacijami.

Naj začnem z naivnimi planinskimi Janšatovimi socialdemokrati, ki so kot pes kost prijeli za obljubo Demosovih politikov in so kot slepci verjeli, da bo nova oblast in grozno veliko staro občino, polno rdečih in drugačnih birokratov, zamenjala z novimi ličnimi občinami, tako da bo imel vsak svojo prijazno občino takorekoč za vogalom. Čeprav so sami največji gospodje iz Jurjevega prišli sem gor k nam in nam odkrito povedali, da bo za nas najbolje, da pre-pustimo njim švicanje na oblasti, mi pa še naprej le lepo sedimo in uživamo, so nas te

naše Janševe budale prepričale, da smo se na referendumu odločili drugače. Še vsa sreča, da je pamet srečala krščanske, kmečke in druge razumne stranke, ki so pravočasno prelomile dano besedo o bojkotu občinskih volitev - in uspele. Janševci so odfrčali z oblasti, krščanski, kmetje ter en ldsovec, ki jih tudi vodi, pa sedaj modro krmarijo planinsko podružnico velike Jurjeve občine. Ljudje so zadovoljni, saj zdaj nihče več za vsako figo ne razkopava po cestah, z asfaltom ne onesnažuje okolja in podobno, za kar janševci prej niso imeli pravega posluha. Tu in tam se gre kaka prodana duša resda še razburjat na občino v Jurjevem, pa čisto po nepotrebem. Zaradi tega, pa tudi zato, ker je sedaj demokracija, iz daljnega Jurjevega pa je tudi le nekoliko naporno vladati, je župan dal naši KS naslov pravne osebe in nič denarja. Je pa z velikim razumevanjem obljubil, da bo novo vodstvo, ki ga bomo izvolili decembra, lahko z denarjem, ki ga bomo izglasovali na samopriskupnem

referendumu, spet po mili volji razkopavalo po cestah. Tu je vmes poseglo, verjetno po božji volji, Ustavno sodišče Slovenije ter opozorilo Jurija, da mu tudi njegov imunski sistem ne bo nič pomagal, če ga bo tako lomil. Planina naj ostane miren idilični raj, nekakšen rezervat, kamor se bo vesoljna Slovenija hodila učiti, kako se da preživeti v najprimitivnejših razmerah. Prav zaradi tega, bo do nadaljnega ostal tudi odsek ceste, ki vodi mimo hiše planinskega župana, še naprej v lepi naravni makadamski obliki.

Tako je to, spoštovani gospod urednik! Seveda me čudi, da vseh teh globoko premišljenih načrtov ne poznate in tako med vrsticami še vedno navijate za planinsko občino. Ta bi brez modrecev iz Jurjevega in Ljubljane vse skupaj prav gotovo že zdavnaj do kraja zasrjala.

Pa brez zamere!

Vaša Pepca Planinc

Težave s tajnicami in tajniki**Kakšnega spola je tajnica občine?**

Preverjeno ženskega! Zakaj na njenih vratih piše, da je tajnik, ne ve po službeni dolžnosti povedati niti sekretar občinskega sveta, ki ima na občini tajniško službo, pa ni niti tajnica niti tajnik.

"Marijin zid"

Ko je že vse kazalo, da je gospe Mariji Rataj dokončno zmanjkalo zamisli za arhitekturno prenovo Šentjurja, je poznavalce presentila z izvirno rešitvijo nogobrcarskega zaščitnega zidu, kakršno lahko ustvari le šolan občutek za prostor in lepoto. Njej v večno slavo ter spomin se naj obzidje poimenuje z njenim spoštovanim imenom!

Zakaj volitve?

Ne bi jih potrebovali, če bi vsi delali tako marljivo kot predsednik šentjurske SDSS g. O. Pungartnik mlajši. Poleg zahtevnih podžupanskih nalog zelo uspešno opravlja tudi vse strankarske funkcije v veliko zadovoljstvo ter s popolno harmonijo z edinim še aktivnim šentjurskim članom Janševe stranke - s samim seboj.

Prevrati v SKD in Združeni listi?

Največja šentjurska stranka SKD, ki je sicer v občini krepko na oblasti, deluje po strankarski liniji, kot vse kaže, v globoki ilegali. Tudi najbolj informirani neposvečeni ljudje ne vedo povedati, kdaj

in zakaj je na predsedniškem stolčku Simona Zdolška zamenjal g. Čokl (Pisano z veliko začetnico!), Podobno skrivnostni so tudi združeni listišči, ki so za zaprtimi vrati g. Bevca zamenjali z g. Erjavcem. Domneva se, da gre v obeh primerih za ideološko izostrovanje identitete strank.

V SLS spremembe brez prevrata

EBP (ena baba pravi) agencija poroča, da je do spremembe prišlo tudi v SLS. Njihov "enfant terrible" Janez Škoberne se iznenada poslavlja od vseh svojih strankarskih funkcij - zaradi ideološko hormonskih razlogov.

Čudež v Bohorju

Iz občinskega poročila o škodah po septemberski poplavi je razvidno, da je ostal tokrat Bohor, ki je običajno po vsaki večji plohi ves pod vodo, čudežno suh in nepoškodovan. Posebna občinska komisija pod vodstvom načelnika Civilne zaščite g. Šrimpfa in občinskega svetnika SKD iz Pešnice je zadevo preučila in že predlagala, da se čudež uradno registrira ter pripiše najslavnejšemu slovenskemu škofu, katerega ime po še nesprejetem občinskem odloku ne sme priti na zadnjo stran ŠN.

Vse je za nekaj dobro

Odkar poskušajo nekateri planinski svetniki ukiniti Šentjurske novice, se le te na Planini prodajajo kot vroče žemlje.

Delavski razred spet na oblasti?

Kmalu potem, ko so iz Alposa odfrčali prvi krščeni tehnološki viški, sta jim v podobno velikem loku na političnem področju sledila dva njihova vodilna moža: generalni in finančni direktor sta izgubila predsedniška stolčka v Združeni listi in SKD. Vprašanje je le, če sta pristala tudi približno na isti ravni, kot njuni bivši podrejeni?

Ne za cesto!

Ravnatelj planinske osnovne šole se je pokazal kot izjemno pokončen in ekološko osveščen mož: zavrnil je soglasja za dovozno cesto na šolsko igrišče. Za zanamce (in najmanj eno kozo) je ohranil zeleni kos naše deželice, planinskim šolarjem pa omogočil vsakodnevne treninge krosa pri dostopu na igrišče ter posledične vrhunske rezultate.

Vegrad : Gradis 1 : 0

V tekmi za izgradnjo šentjurskega Doma starejših občanov med Gradisom in velenjskim Vegradom so Celjani kljub boljši igri potegnili krajši konec. Obrekovalci obtožujejo sodniško SKD navezo Tovšak - Malovrh za pristransko sojenje.

Kako se znebiti denarja?

Enostavno! Krajevni skupnosti Ponikva na up prodate svojo nepremičnino in če vam po desetih letih uspe dolg izterjati, si fičnike po njihovem navodilu lahko vtaknete v r.!

TOP LISTA CEN ŠENTJURSKIH TRGOVIN

TRGOVINA	VIHAR	LIPA	BLAGOV. RESEVNA	KRUHEK	PRI ANDREJI
solata endivija 1kg	130,00	183,30	120,00	150,00	/
čokolada Milka mlečna 100g	99,90	127,00	131,00	119,90	125,30
persil 2.4kg	600,00	695,00	695,00	599,00	690,00
ementalec sir 1kg	990,00	1.065,00	1.074,00	920,00	/
tirolska salama 1kg	696,00	693,00	695,00	818,00 Mirmex	684,00

Aforizmi

Polna glava + prazna vreča = nesreča
 Prazna glava + Polna vreča = sreča
 Prazna glava + prazna vreča = harmonija
 Polna glava + polna vreča = iluzija
 Iz ljubezni do bližnjega je dobil aids!
 Devištvo je valuta, ki le enkrat devalvira.

Napredek Šentjurja je viden celo s prostim očesom.

Šentjur je naredil iz svojih občanov milijonarje. Prej so bili milijarderji.